SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. **Zondag 17 Maart** **No. 11.**

PARAMARIBO, den 16 Maart 1861.

De collecte te **Niekerie** ten behoeve der noodlijdenden ten gevolge van den watersnood in Nederland, heeft de volgende uitkomsten geleverd. — Het bedrag der bijdragen is aldus: van de

Ingezetenen te Nw. Rotterdam	f 506,60
Militaire bezetting aldaar	„ 40
Koloniale schoener Saramacca	„ 10
Chinesche Immigranten	„ 5,75
Indianen in dienst van het Gouvernement	„ 4,50
Plantaadje-bewoners aan de kreek	„ 205,20
	f 772,05

Wij hebben tijdingen uit Britsch Guyana tot den 9 dezer, volgens welke de aldaar verwachte aankomst van Z. K. H. prins Alfred, niet zonde plaats hebben, daar de prins na eenige dagen op Barbados verwijld te hebben naar St. Vincent is vertrokken. De route bij deze gelegenheid is van Barbados naar St. Vincent, St. Lucia, Martinique, Guadeloupe, Dominica, St. Kitts, St. Thomas, Jamaica, Halifax en van daar naar Engeland, om tegenwoordig te zijn bij het huwelijk zijner zuster, prinses Alice. Men meldt dat hij daarna naar West Indie terugkeeren en alsdan Demerara, Trinidad, Antigua en de andere, thans overgeslagen Kolonien, bezoeken zal.

De prins is te Barbados met buitengewone geestdrift ontvangen en heeft zich door zijn minzamen en ongekunstelden omgang aller liefde verworven. Hij heeft er eene Suikerplantage bezocht, de **Suiker**-bereiding bijgewoond, en de Waterwerken in oogenschouw genomen. Er had eene revue en een spiegelgevecht plaats, waaraan 2700 man deel namen. Na de revue werd door 4000 schoolgaande kinderen «God save the Queen" gezongen.

De teleurstelling te Demerarij ondervonden is zeer groot, en wanneer men in aanmerking neemt dat er reeds ongeveer 60000 doll: voor de ontvangst des prinsen waren uitgegeven, en de dames vooral aanzienlijke uitgaven voor haar toilet gedaan hadden, kan dit geene verwondering baren.

De mail heeft ons op ll. Donderdag middag uit het moederland de bedroevende tijding aangebragt, dat de rampen door den watersnood in den Bommelerwaard veroorzaakt, van nog veel grooteren omvang geworden zijn, door eene geduchte doorbraak te Leeuwen, waarbij 33.000 bunders overstroomd, en vele menschenlevens te betreuren geweest zijn.

Z. M. de Koning heeft bij dezen ramp den volke een lofwaardig voorbeeld gegeven en zich overal op de plaatsen des gevaars begeven, ten einde zelf te zien en zooveel doenlijk hulp te verleenen.

Wij laten hieronder onderscheidene berigten volgen, welke van de te weeg gebragte ellende eenigermate een denkbeeld geven:

— **Arnhem**, 4 Febr. De nadere berigten over de gevolgen van de doorbraak bij Leeuwen, zijn hartverscheurend. Even beneden Ochten had sich het ijs gestopt, en dit was oorzaak van het bezwijken van den dijk, even als in 1827. De dijkbreuk is zeer groot en juist op een punt, waar het hoogst moeijelijk is, die, althans vooreerst, te herstellen. Bovendien was de toestand van den dijk bij Deest en Drutum allerbedenkelijkst. De waterstaat geeft zich alle moeite, die gedeelten door het aanbrengen van dam-planken, mest, enz te behouden. — Maas en Waal is reeds voor het grootste gedeelte onder water. Het bereikte reeds Vrijdag avond Weurt en Zaturdag morgen Beuningen. Weurt is gedeeltelijk en Beuningen geheel geinundeerd. Te Ewijk had het vloedwater Zaturdag reeds eene ongekende hoogte bereikt en bleef het nog wassende. In die gemeente had niemand van beneden overstrooming verwacht en waren de bewoners meestal gerust in hunne huizen gebleven, toen zij onverwachts werden overvallen en op hunne zolders schuilplaatsen moesten zoeken. Men begrijpe welk een angstigen nacht zij doorbragten, terwijl zij steeds het water zagen rijzen en men eerst den volgenden morgen kon beginnen met schuiten menschen en vee te redden, en hen, die in hunne woningen konden blijven, van levensmiddelen te voorzien.

Bij Appeltern is zoo mogelijk de toestand nog treuriger. Te Alphen, Maasbommel en Altforst moesten bijna alle huizen ontruimd worden Men kan de ongelukkigen die op den dijk staan, bij honderden tellen, en te midden van hen ziet men het vee, dat zij in hunne vlugt nog mede hebben gevoerd. De scholen te Alphen, die men in allerijl gereed gemaakt had om menschen en vee te bergen, staan onder water. De kerken konden ook geen toevlugtsoord bieden. De eenige schuilplaats die bleef, was — de dijk. Zij bevinden zich daar nu onder den blooten hemel en missen alles.

„Te Appeltern bleven slechts enkele huizen vrij en in die weinige woningen bevindt zich thans de geheele bevolking en het vee, terwijl men daar nog in den grootsten angst verkeert voor nieuwe rampen, daar het vloedwater uit de Waal reeds de hoogte bereikt heeft van de Maas buitendijks Levensmiddelen zijn niet voorhanden, Wat er was is vernield. Alles moet worden aangebragt. De school is opgepropt met menschen.

Arnhem, 5 Febr. Het geweld van den stroom bij de doorbraak van Leeuwen was zoo geweldig, dat eene rij huizen 100 el daarvan verwijderd, geheel werd weggespoeld. Men kan zich een denkbeeld vormen van die ontzettende kracht, wanneer men verneemt, dat het water met een verval van 5 ned. el door de breuk van den dijk in den polder stortte.

Een oud man had zich met 6 kinderen op het dak eener woning gered, en weinige minuten later, vóór men nog eene poging tot redding kon doen, zag men het huis ineenstorten en allen in de golven verdwijnen. — Eene moeder had haar jongste en oudste kind op korten afstand van zich zien verdrinken, en eerst een dag later kon men hare vier overige kinderen van eene ijsschol redden.

Zondag vond men een meisje bijna stervend op een hoop hooi, die sedert een paar dagen had rondgedreven,

Arnhem, 11 Febr. Het schouwspel dat thans de Waaldijk tusschen Winssen en Leeuwen aanbiedt, is even majestueus als woest, Zoo ver het oog reikt zijn de aan dien dijk gelegen uitgebreide uiterwaarden bedekt met ijs, dat op sommige plaatsen huizen hoog ligt, op andere plaatsen hoog tegen de kruin van den dijk is opgeschoven, zelfs zóó, dat de passage daar over op eenige punten wordt bemoeijelijkt. Tusschen Druten en Leeuwen kan men duidelijk aan de boomen in de uiterwaarden de rigting zien die het ijs genomen heeft; langs allen ziet men eene breede witte streep door het ijs op de stammen geteekend; de takken der wilgeboomen, zelfs de zwaarste, zijn gebogen en wijzen allen één weg uit; boomen liggen tegen en op den dijk; van sommige woningen zijn de achterste gedeelten weggestoken; schuren liggen geheel in puin; op enkele punten is aan den dijk groote schade veroorzaakt en vooral even vóór het punt der doorbraak, Daar is zulk een breed stuk uit den dijk geslagen, dat, wanneer hij niet een eind verder bezweken was, men hoogst waarschijnlijk toch daar eene breuk zou gehad hebben. Op den dijk zelf staat thans het vee in ellendige noodstallingen of onder den blooten hemel, en daar tusschen, achter bossen stroo, zit eene oude vrouw die sedert dagen daar woont en haar vee niet wil verlaten, Het schouwspel dat thans nog de binnendijks gelegen polders aanbieden, is hartverscheurend. Hoewel het vloedwater reeds aanmerkelijk gevallen is, staat het dorp Leeuwen nog geheel onder water, Van eene rij huizen, tegenover de plaats van de doorbraak gelegen, ziet men niets meer, Verscheidene woningen zijn bovendien ingestort, Langs den dijk ziet men op het land huisraad, dakvensters, ramen, balken, veevoeder enz, door het vallend vloedwater achtergelaten, alles in woeste wanorde door elkander liggen, Door de goede zorgen der commissiën van onderstand worden nog steeds levensmiddelen enz, met schuiten naar de in het water staande woningen gebragt, De doorbraak zelve is zeer indrukwekkend. Over eene uitgestrektheid van 350 ellen is de dijk weggeslagen, terwijl zich in het midden nog slechts een klein gedeelte, weinige ellen breed, als eene rots uit het water, verheft, Daarachter ziet men in de verte eenige huizen grootendeels ingestort en ter zijde een schip, dat, door den stroom medegesleept, thans op het land ligt. De herstelling van den dijk zal met groote bezwaren gepaard gaan.

— Aan een brief uit Tiel, dd. 2 dezer verslag gevende van de doorbraak te Leeuwen en de omstandigheden aldaar, ontleenen wij de volgende treffende bijzonderheid:

„Een boer mij bekend, zag zijn huis, zijne vrouw en kinderen en 91 stuks vee vergaan, terwijl hij zich nog redde door naar den dijk te zwemmen. Een ander had vier van zijne kinderen bij een vriend gebragt, meenende ze daar veiliger te zijn, en ziet, dat huis was een der eerste, dat met al wat er in was verging."

Tiel, 3 Febr, ('s avonds). Ik zet mij om u nog het een en ander mede te deelen omtrent de ramp die Maas en Waal getroffen heeft: 17 welvarende dorpen zijn overstroomd, op eene wijze waarvan de geschiedenis geen tweede voorbeeld weet aan te wijzen. Bijna al de huizen buiten den dijk zijn totaal onder water, van sommige zijn nog slechts de schoorsteenen te zien. Aan alles bijna wordt gebrek geleden, vooral in de meer afgelegene dorpen. Zoo even ontving ik een berigt uit Wamel, dat het vloedwater derwaarts gewassen was, dat het 1 palm hooger dan het rivierwater is, zoodat alles naar den dijk vlugtte. Te Leeuwen stonden 600 menschen bijeengedrongen op den dijk, De distriktcommissie alhier, met den burgermeester aan het hoofd, beijvert zich om levensmiddelen en verdere benoodigdheden derwaarts te zenden, maar dit gaat met groote moeijelijkheden gepaard. Het getal slagtoffers is nog moeijelijk te bepalen. Geheele huisgezinnen zijn verdwenen. Hoeveel huizen, schepen, vee en bezittingen in den vloed verzwolgen zijn, kan ik nog niet met zekerheid opgeven, Z. M. de Koning, Z. K. H. prins Hendrik en de prins van Oranje, vergezeld door jhr. de Kock, zijn heden hier aangekomen. Ook zijn hier aanwezig de commissaris des Konings, de hoofdinspecteur van den waterstaat enz. Z. M. de Koning heeft zijn intrek genomen bij den burgemeester jhr. P. A. Reuchlin, en aldaar nachtverblijf gehouden. Z. M. heeft terstond na aankomst de zoutkeet geïnspecteerd, waar de jongste ijsgang een groot stuk uit den muur heeft gestooten, waardoor onze stad in gevaar is gebragt. Ook de waterkeeringen enz, zijn door Z. M, bezocht. Morgen vertrekt de koning en gevolg naar Maas en Waal, om weder hier terug te keeren. Te Ochten zijn twee verzinkingen in den Waaldijk.

— Men schrijft van het Loo dd 3 Februarij:

»Nadat Z. M. de Koning maatregelen had doen nemen om onverwijld naar de dijkbreuk bij Leeuwen op reis te gaan, zoodra het berigt alhier was ontvangen, dat de togt derwaarts te ondernemen was, is HD, met HH. KK. HH. den prins van Oranje en prins Hendrik, benevens gevolg, heden morgen ten 7½ naar die plaats vertrokken; waarschijnlijk zal Z. M. te Tiel kunnen overnachten en Maandag of Dingsdag hier terugkeeren. Vóór Zr. Ms. vertrek heden morgen, heeft HD bij zich verzocht den burgermeester, dezer gemeente, en dezen het verrassend berigt medegedeeld, dat twee bruggen over het nieuwe Kanaal van Apeldoorn naar Dieren, in de nabijheid van het eerstgenoemde dorp, door Z. M. uit HD. bijzondere fondsen zullen worden gemaakt. De gemeenteraad had het maken van die bruggen, als onmisbaar voor den landbouw, van het rijk verlangd, doch hierop was afwijzend beschikt. 's Konings belangstelling in deze gemeente en den bloei van den landbouwstand is hierdoor bij vernieuwing gebleken, en dankbaar maken wij melding van deze koninklijke gunst, te meer te waarderen, nu in de laatste dagen de tooneelen van rampspoed en jammer het hart des Konings ernstig hebben getroffen en bezig gehouden, waarvan Z. M. de bewijzen zoo grootmoedig heeft gegeven niet alleen, maar waarvan de indruk bij Z. M. [blijkens HD. gesprekken op het Loo] nog niet in het minste was verflaauwd."

Van eene andere zijde, niet minder goed geïnformeerd, kunnen wij nog mededeelen, dat, toen, na 's Konings komst op het Loo, de latere onheilen bekend werden, Z. M. zich oogenblikkelijk gereed maakte om naar de nieuwe ramptooneelen te vertrekken, Men gaf den Koning in overweging, dat er, naar een verkregen wenk, geene gelegenheid was tot een voegzaam nachtverblijf. *»Dan ben ik nog sterk genoeg* (was het antwoord) *om des noods een nacht op den dijk door te brengen."*

Bij de opmerking, hoe door door die nieuwe overstroomingen, de som van f 45,000 onlangs door Z. M tot leniging van den nood geschonken, zou kunnen te kort schieten, was 's Konings antwoord: *»Dan maar verder stoppen zooveel*

wij kunnen en ons een jaar er voor behelpen."

—Bij de terugtogt des Konings naar de residentie is Z. M. overal met de uitbundigste bewijzen van liefde en gehechtheid ontvangen. Deswege wordt o. a. geschreven:

ROTTERDAM, 9 Febr. Naauwelijks wist men dat Z. M. de Koning heden met de prinsen deze stad zou passeren, of overal langs den weg, dien Z. M. nemen zou wapperden de vlaggen, en tegen het uur stroomden duizenden bij duizenden naar den Rijnspoorweg om den Vorst hulde te brengen, die bij vernieuwing had getoond alles veil te hebben voor zijn volk. Aan het stationsgebouw hadden zich o. a. vereenigd het collegie van burgemeester en wethouders met den gemeente-Secretaris, bijna al de leden van den gemeenteraad, de luitenant-kolonel met de beide majoors en het geheele korps officieren der dienstdoende schutterij, benevens het korps muziekanten dier schutterij, en verschillende consuls te dezer stede. Ongeveer ten twee ure naderde de met vlaggen getooide spoortrein en werd met een oorverdoovend vreugdegejuich begroet, terwijl het korps muziekanten het volkslied aanbief. Die vreugdekreten weêrklonken op nieuw toen Z. M. en de prinsen daarop uit het rijtuig stapten, en gingen gepaard met het wuiven der hoeden en de toonen der muziek. Daar de burgemeester door eene ligte ongesteldheid verhinderd werd tegenwoordig te zijn, verwelkomde de wethouder Blankenheym den Koning en de prinsen en bragt den Vorst regtmatige hulde. Z. M. beantwoordde de tot hem gerigte toespraak op de minzaamste wijze en gaf daarbij uitdrukkelijk te kennen, bijzonder gevoelig te zijn voor de vele blijken van sympathie door alle standen der ingezetenen van Rotterdam hem bij deze gelegenheid gegeven. Verder onderhield Z. M zich nog eenige oogenblikken met de aanwezigen over de ramp welke het vaderland getroffen heeft. Bij het uittreden uit het stationsgebouw nam het vreugdegejuich der volksmenigte op nieuw een aanvang en duurde onafgebroken voort langs den geheelen weg, dien Z. M. nam naar het station van den Holl. spoorweg, begeleid door de verschillende autoriteiten welke Z. M. hadden gerecipiëerd. Aan het station van den Holl. spoorweg werd Z. M. gecomplimenteerd door de commissarissen, waarbij een dier heeren Z. M. met eerbied hulde bragt over het verrigte, waarop de Koning antwoordde, dat dit hem weinig moeite had gekost, daar het eigen was aan hem wien het bloed van Oranje door de aderen vloeit."

Men verneemt dat het getal meesterknechts, opzigters en werklieden van de fabriek der heeren L. J. Enthoven en Co., die onder aanvoering van een der chefs van het huis, aan den optogt te 's Hage hebben deelgenomen, ruim zeven honderd bedroeg. De fabriek stond (hetgeen eene zeldzame zaak is) gedurende het verdere gedeelte van den dag stil.

—De St. Ct. vermeldt dat eene algemeene collecte voor de waternoodlijdenden van wege het Rijk, zou gehouden worden op den 19den Feb., zijnde de verjaardag van Z. M. den Koning. Waardiger kan de Nederlandsche Natie dien dag niet vieren, dan op de roepstem en het voorbeeld van den edelen Vorst, die in deze jonge dagen zoo veel voor zijn beproefd volk doet, hare liefdegiften rijkelijk te doen vloeijen.

Het treffend telegram, waarin Z. M. den wensch kenbaar heeft gemaakt, eene algemeene collecte door het Rijk te doen houden en dat door Z. M. van de plaats des onheils aan Z. Exc. den Minister van Binnenl. Zaken is geseind, luidt volgens de A. Ct. aldus:

„Ooggetuige der verschrikkelijke rampen, waardoor een deel Mijner beminde landgenooten geteisterd wordt, zoo verlang Ik, dat een beroep op de nationale weldadigheid gedaan worde, en verzoek Ik u eene algemeene collecte, even als in 1855, daartoe te willen uitschrijven."

— Door Z. M. den Koning is voor de algemeene Collecte op 19 Feb. de som van *f* 40,000. bestemd en door Z. K. H. Prins Frederik *f* 100,000.

— Z. M. de Koning heeft aan de commissiën en de hoofden der eerewacht bij HD. plegtige ontvangst te 's Hage zijn photographisch portret toegezonden.

— Men verneemt, dat de minister van koloniën voornemens is een raad van koloniën in te stellen.

— Bij koninklijk besluit van 9 Feb. is de officier van gez. 3e. kl. C. P J. van Vugt, van het personeel der geneesk. dienst van het leger in Nederland, thans tijdelijk gedetacheerd bij de landmagt in West Indië, op zijn verzoek, in zijnen rang definitief overgeplaatst bij die dienst.

Eene Parijsche correspondentie dd. 7 Februarij deelt het volgende mede:

Als zeker wordt medegedeeld — dat aan generaal de Goyon bevelen gezonden met de fransche bezetting zoo spoedig mogelijk Rome te verlaten. De keizer is er zeer op gesteld dat geen enkel fransch soldaat in den Kerkelijken Staat aanwezig zij, wanneer het Wetgevend Ligchaam, bij de beraadslaging over het adres van antwoord op de troonrede, de romeinsche kwestie zal behandelen. Inderdaad hebben de paus en de koning van Napels — zoo als gebleken is uit de toejuichingen, waarmede sekere plaatsen van de troonrede werden ontvangen — nog veel aanhangers in het Wetgevend Ligchaam. Maar wat zal deze vergadering kunnen doen, zoodra het vertrek van de fransche troepen uit Rome, even als het vertrek der fransche vloot van Gaeta, een **fait accompli** is? Ten aanzien van de reden van dit plotselinge besluit verneem ik het volgende. Men weet dat de keizer een zijner adjudanten met eene zending naar Rome heeft belast. Deze officier is te Parijs teruggekomen en heeft een brief van den paus medegebragt, die op verre na niet aan het verlangen van Napoleon III voldoet. Pius IX weigert bepaald aan den koning van Napels den raad te geven Gaeta te verlaten; integendeel sterkt hij dien vorst in zijn tegenstand, daar hij dezen als den besten waarborg voor het behoud van den Heiligen Stoel beschouwt. Van een anderen kant weigert de paus ook volstrekt de benoeming van den priester Maret tot bisschop te bekrachtigen: zelf wil hij niets dat deze geestelijke bisschop **in partibus** zij, zoo als hem ten laatste als middenweg is voorgesteld. Maar het ergste is dat de paus geschreven heeft dat de aartsbisschop van Parijs, kardinaal Morlot, door hem gelast is onverwijld ontslag te nemen als lid van den keizerlijken geheimen raad, omdat een kardinaal niet in de bijzondere dienst van een souverein moet staan. 's Pausen brief is alles behalve in vriendschappelijke bewoordingen gesteld, en eindigt dus „Ik bid God dat hij Uwe Majesteit de oogen **opene**, die een kwaden geest voor het licht gesloten houdt." Het gewone formulier van den apostolischen zegen en de hoffelijke slotfraze ontbreken. Daarentegen ontving de keizerin van Pius IX een brief, waarin zij overladen wordt met betuigingen van genegenheid over haren ijver en hare grootmoedigheid ter gunste van den Heiligen Stoel; voorts wordt de keizerin door den paus dringend uitgenoodigd, haren invloed aan te wenden op haren echtgenoot, om dezen tot christelijker gevoelens te brengen.

Het is overigens niet waarschijnlijk, dat het Wetgevend Ligchaam zich krachtig verzetten zal tegen het gedrag van den keizer tegenover den paus, zoowel als tegenover den koning van Napels. Den leden van deze vergadering heeft men het niet verborgen gehouden, dat het vaststellen van een adres, hetwelk 's keizers bedoelingen zou tegenwerken, de onmiddellijke ontbinding van het Wetgevend Ligchaam zou ten gevolge hebben, daar de keizer overtuigd is dat een beroep op de natie zijne politiek zeer in de hand zou werken. Gij ziet, dat het Wetgevend Ligchaam bijna in denzelfden toestand verkeert als Gil Blas, toen hij secretaris van den aartsbisschop van Grenada was zoo lang hij de sermoenen zijns meesters goedkeurde, ging alles wel, maar toen hij den hem gestelden eisch van openhartigheid ernstig opnam, werd hij weggejaagd.

— Frankrijks grondgebied heeft weder eene uitbreiding gekregen, die naar men mag verwachten, tot minder misnoegen in Europa aanleiding zal geven dan de afstand van Savoye Nizza. De twee gemeenten Menton en Roquebrune zijn door den prins van Monaco aan ons land aangestaan tegen een schadeloosstelling van 4,000,000 fr inschrijving op ons grootboek. De vorst behoudt als souverein de stad Monaco en dus is het niet waarschijnlijk dat hij als Franschman genaturaliseerd, en nog minder dat hij, zoo als de **Indépendance belge** berigt, tot lid van den franschen senaat benoemd zal worden.

Uit Engeland wordt omtrent de troonrede door Koningin Victoria gehouden bij de opening van het Parlement op 5 Feb. ll. aldus geschreven:

In de troonrede, door de koning in uitgesproken, wordt gezegd, dat Engeland met de vreemde mogendheden in vriendschappelijke betrekkingen verkeert, en H. M. hoopt dat de gematigdheid der mogendheden eene vredebreuk zal voorkomen. De Italianen zijn vrij in hunne eigene zaken; daarom is men in Italie niet daadwerkelijk tusschen beide getreden. Het doel der overeenkomst wegens Syrië zal weldra volkomen zijn verwezenlijkt. De bevelhebbers der strijdkrachten en de afgezanten in China van Frankrijk en van Engeland, hebben op den meest vriendschappelijken voet in onderlinge overeenstemming gehandeld. H M. hoopt dat de verschillen, die thans de Vereenigde Staten van Noord-Amerika beroeren, vatbaar zullen blijken voor eene bevredigende schikking — Van een hervormings-ontwerp is geene melding gemaakt.

— De *Times* schetst den waren toestand van Engeland en Frankrijk tegenover Italie in deze bewoordingen: „Wanneer de italiaansche eenheid tot stand mogt komen, dan zal zij verkregen worden niet door de hulp van Frankrijk, hetwelk er tegen is, of door die van Engeland, dat gehouden is aan non-interventie, maar door de Italianen zelven, die, wanneer zij er de magt toe zullen bezitten, er ook den wensch naar koesteren. Wel verre van Italie onder Frankrijk te brengen, zou de italiaansche eenheid een slagboom tegen franschen invloed vormen, en dit is juist de reden waarom de fransche keizer er tegen is. Onze politiek beoogde eenheid noch statenbond, maar wilde alleen de vrijheid aan de Italianen laten, hun vergunnen zelven hunne zaken te besturen of hunne souvereinen te verbannen, af te zetten of te behouden, zoo als hun het best toescheen. Indien dit tot italiaansche eenheid heeft geleid, dan geschiedde het als een gevolg van den wensch der natie, en wij hebben er geen ander deel aan gehad dan dat wij alles deden wat in ons vermogen was om dien wensch te doen ingang vinden."

Gaëta is eindelijk gevallen en wordt door de Sardiniers thans bezet. De laatste telegrafische depêche des betreffende luidt aldus:

Napels 14 Feb. Cialdini deed heden morgen zijn intogt in Gaëta. De Koning vertrok ten 9 ure, aan boord van het Fransche oorlogschip Mouette Het garnizoen heeft zich onvoorwaardelijk overgegeven. Gaëta heeft van het laatste bombardement veel geleden. Verleden nacht zijn er groote branden uitgebroken.

Een artikel der capitulatie bepaalde dat Frans II vrij zoude zijn. Vóór de Koning zich inscheepte rigtte hij een ernstig afscheids adres tot de troepen, die diep getroffen waren. De Mouette vuurde bij het vertrek een koninklijk salut.

Rome 15 Feb. Frans II en de Koningin zijn heden hier aangekomen en aan het Quirinaal afgestapt. — 's Konings broeder en generaal Bosco zijn er ook gearriveerd. De Paus en zijne hooge gasten hebben wederkeerig bij elkander bezoeken afgelegd.

— De zoo veel gerucht gemaakt hebbende kwestie Paterson, is thans afgeloopen. De zaak is door de familie Paterson ingetrokken, waaruit wordt afgeleid dat de Keiser met hen tot een vergelijk gekomen is.

NOORD-AMERIKA.

Berigten uit New-York tot den 18 Februarij jl. behelzen het volgende:

Het commité van het te Washington zitting houdende Vrede-Congres, heeft op den 15n. een plan tot schikking aangenomen. De nieuw gekozen President was op weg naar Washington, en rigtte op de onderscheidene plaatsen, waar hij doortrok toespraken tot het volk. In eene dezer toespraken, te Pittsburg gehouden, gewaagde hij onder anderen van de crisis, en zijne bemerkingen kwamen in hoofdzaak hierop neder, dat hij een ieder aanraadde zich koel te houden, en eene schikking der bestaande moeijelijkheden voorspelde.

Er is een Zuidelijke Bond gevormd, en tijdingen uit Alabama melden dat er maatregelen genomen zijn, waardoor zij op den 1n., Maart 14 000.000 doll. beschikbaar en vijftig regimenten gereed hebben zouden om te velde te trekken.

De forten Sumter en Pickens waren nog niet aangevallen en hoewel er aan weerszijden oorlogstoebereidselen gemaakt werden, is het blijkbaar dat beide partijen voor het bloedstorten in eenen burgeroorlog terugdeinzen. Dit doet de waarschijnlijkheid eener minnelijke schikking grooter zijn.

INGEZONDEN.

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG *Den 17 Maart* 1861.

No. 1. PARADE-MARSCH, arrangée par G. BARTHE.
2. OUVERTURE de l'Opera: *Le Dieu et la Baijadère*, par AUBER.
3. POT-POURRI de l'Opera: *Belisaire*, arrangé par G. BARTHE.
4. POLONAISE, arrangée par STUTTERHEIM
5. LE RETOUR DU BONHEUR, *Valse*, arrangée par G. BARTHE.
6. LE CARNAVAL DE „PARIS", *Galop*, arrangé par G. BARTHE.

* **Correspondentie.** De Heer N.—KL wordt vriendelijk verzocht ons den inhoud mede te deelen der vraag, door Professor *** te WEENEN, betrekkelijk de *Lepra* gedaan.

* Na dankbetuiging voor de toezending van het *prospectus*, inhoudende: *programma* van het XVIde Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres, te houden te Dordrecht van 18—22 Junij 1861 enz. zoo gelooven wij bescheiden de bemerking te mogen maken, dat diergelijke *prospectussen*, meestal in eene kleine hoeveelheid hier henen gezonden, en dus ongenoegzaam zijnde om onder de geheele bevolking verspreid te worden, het wenschelijk zoude zijn dat zij door de dagbladen werden overgenomen.

* In antwoord op de ons toegezonden zonderlinge vraag, betreffende de gebeurtenissen op de plantaadje *S.* en zoo voort, dient:

„Wij zijn verder geheel onbekend met *die* gebeurtenissen, dan in de dagbladen is medegedeeld.

Doch, wij huldigen den planter R. en alle andere planters, die al meer en meer den fatalen geest van de onbruikbare oude sleur loslaten, en tot een meer billijke, nuttige en voor den meester voordeelige toenadering, met de slaven overgaan.

Wij verklaren openhartig, dat het wenschelijk is, dat er op elke plantaadje opgewekte lust tot arbeidzaamheid en goede orde onder de slavenmagten bestond, maar, dat er, wáár die *niet* bestaan, ook beter de geest van onzen tijd en de toestand onzer Kolonie, werd ingezien. Lust tot arbeidzaamheid en orde, worden niet opgewekt door onmenschelijke en ruwe handelingen — niet verkregen door den fatale sleur van vroeger, noch door den slaaf aanhoudend voor te spiegelen, dat hij beschouwd wordt als een *lastdier*. Wáár op den aardbol menschen gevonden worden die men met voordeel voor ons zelven en hen wil regeren, van het kind af, tot een geheel volk toe, die moeten door *„speelgoed"* in algemeene beteekenis, bestuurd worden. — Zoo ook behooren de bestraffingen voor misslagen, zonder nijd en zonder schijn, dat het straffen eene aangename voldoening van wraaklust is te geschieden; want anders wordt de magt bespot, en het voordeel vloeit weg.

Even bedroevend vinden wij de zaak, dat er nog steeds met een bespottenden glimlach gesproken wordt, over eigenaren en planters, die al meer en meer, eene vriendelijke toenadering zoeken, tusschen MEESTERSCHAP en SLAVERNIJ; er schuilt zelfs eene *ergerlijke* domheid in, omdat de geheele Kolonie *Suriname* dag aan dag ziet dat het juist DIE Meesters goed gaat, en dat DIE slaven ordelijk en arbeidzaam zijn, die men door speelgoed regeert

Wij verklaren dus den vrager, dat wij elke vriendelijke en goed gekozene vertrouwelijke toenadering tot den slaaf huldigen, en dat het te hopen is, voor de toekomst die wij te gemoet gaan: dat de SLAAF vergeet, dat hij *slaaf* is.

* Aan het verzoek van M...s, omtrent de *Correspondentie*, zal met genoegen voldaan worden, maar wij verwachten dan ook eene openhartige mededeeling van hetgeen in *onze* maatschappij al zoo geschiedt.

FURET.

EEN AFSCHEIDS SNIPPERTJE

van

NIKKER en BROWN.

ROBBERT NIKKER en *Master* BROWN, waren zoo als zij onlangs zeiden — naar Paramaribo gegaan, (18 Februarij 1861) vierden aldaar den Koningsdag, en wilden na den afloop weder hunne reize voortzetten, doch, eerst door kleine omstandigheden opgehouden, kwam vervolgens de Engelsche mail alhier dd. 25 Februarij aan en veroorzaakte dat zij, *niet* van het reizen, maar van de mededeelingen, geheel afzagen.

Zij ontvingen met een streelend genoegen, het berigt, dat eenige hunner beschouwingen op Surinames toestand, zoo wel in het naburig *vreemde* als in *Nederland*, zijn opgemerkt, en „tamelijk" goed begrepen. Maar de berigtgevers hadden ook aanmerkingen. „Beider beschouwingen" vonden zij, „waren meestal te veel omkleed, zoo dat het alleen voor *hem*, die zich in de geheele Surinaamsche verwarring gedwongen zag te moeten leven, begrijpelijk was.

Zij meenden, dat het goed van de schrijvers gedaan zoude zijn, als zij den vorm hadden gevolgd der komedie-stukken die de eer hebben van gedrukt te wezen. Namentlijk: altijd eene kleine aanwijzing *vooraf*, of zoo als CHS. PAUL DE KOCK doet, het *moraal achteraan*.

„Het stuk speelt *te*..."

„De rollen zijn verdeeld *zoo*..."

„En de acteurs zijn *die*...."

Er waren ook nog een paar „*post scriptums*" en een paar *nota bene's*" bij.

„Beste BOB en BROWN! welk nut zal het geven dat gij beide aan het einde van de wereld, waar geen mensch *notitie* van neemt, als een paar vergeten *mollen* in den grond wroet? Rekent gij op groote mannen van hier; Suriname is hun geheel onbekend, andere willen het niet kennen en zijn er ook al die *het* hoe zij er tegenworstelen, — toch kennen; die knijpen zoo hard als zij kunnen de oogen digt, gelijk kinderen die in eene donkere kamer voor spooken bang zijn?

Bij U zelven? Wij betwijfelen het, of er wel een enkele hand is, die U krachtig steunt, dat is, eene hand die magt heeft om te steunen, (*) Wel zullen zij ten Uwent overtuigd zijn, van de afschuwelijkheden om U; wel, dat het goede wat er nog is, als ellendige reizigers in den poel dier afschuwelijkheden verzinkt en smoort.

Maar de beste boven- en de overtuigden van dat kwaad, zullen de „kat de bellen niet willen aanhangen," — de goeden zonder magt kunnen niet, — de boozen met magt: willen niet.

Maar troost U — indien zoo iets troost genoemd mag worden, — „Dat is overal zoo wat hetzelfde!"

NIKKER en BROWN! Begrijpt gij niet, dat gij al wat woorden verspild en al wat tijd vermorst hebt, dat gij deedt zoo als *klein duimpje* deed, kruimels van Uw eigen boterham langs den weg strooijen, om den goeden weg terug te vinden, en dat gij vergat, zoo als *hij* vergeten heeft, dat er overal leelijke vogels zijn, die zonder begrip van het „*mijn*" en „*dijn*" de kruimels opeten om het spoor bijster te maken, waardoor zij de hoop koesteren, dat gij eindelijk toch in handen zult moeten vallen, van DIEN afschuwelijken *menschenvleeschetenden reus*, welke aan een *paar* Kolonien zoo als Suriname is, niet eens voor zijn *souper* genoeg heeft?

Weg dus met die kruimels! Laat mij een paar kittelsteentjes voor U op het pad strooijen, volgt dat strooisel, en de vogels zullen er afblijven trekt de laarzen van zeven mijlen aan en komt bij ons, bij het lampje zitten"

BROWN en NIKKER vonden de aanmerkingen en den vriendelijken raad goed, welligt maken zij daarvan gebruik, en wat de wijziging van het zoeken in mijne portefeuille betreft, daar neemt de REDACTEUR van het *Surinaamsch Weekblad* volkomen genoegen mede.

Onze mededeelingen en ontboezemingen zullen dan nu ook aan IEMAND worden opgedragen, en ik twijfel niet of de keuze der opdragt zal elk beschaafd mensch aangenaam zijn. — Ik moet de waarheid zeggen, die IEMAND is streng, zelfs tegen de Nederlanders in Nederland, doch hij overschrijdt nooit de betamelijke *Ironie*, *Humor* of *Satire*. Hij let scherp op de kleine *spatjes*, (*Hier zal hij wel een paar hooge overschoenen noodig hebben*.) kreukjes en *valsche vouwen*; hij boent, strijkt en buigt zooveel hij kan, en daarom zal die IEMAND hoop ik, — nu en dan een toon geven, wanneer de *echo* onzer zuchten en kreeten door knellingen en lijden geuit, tot hem komen.

Die IEMAND is regtvaardig en heeft de waarheid lief, en daarom zal hij de klagten en de grond-oorzaken onzer klagten, onderzoeken. Hij zal ze tegenspreken, ontzenuwen of — *dat hopen wij* — ze onder het oog van het Nederlandsche volk brengen.

Die IEMAND is gelijk *ik*, overtuigd, dat de LANDVOOGD en het BESTUUR alhier, ONS WERKELIJKE KOLONISTEN, niet meer helpen kunnen, niet uit gebrek aan *goeden wil*, — niet maar omdat ZIJ zelven niet overtuigd zijn, van zoo vele misplaatsingen, vele verkeerdheden en verdervende ingrijpingen in het *koloniale leven*, omdat ZIJ even ongelukkig als wij, gebonden zijn aan den toestand der SLAVERNIJ en de *duizend en een* dood verspreidende bewegingen en *weder misplaatsingen*, die uit die SLAVERNIJ voortvloeijen.

Ook hoopte die IEMAND, zoo als ik gehoopt heb, dat de *Kolonisten* al lang duidelijk zouden gezien hebben, hoe eene geheele ontbinding dezer schoone volkplanting, met iederen dag nader en nader komt.— Hoe men rondom hen, alles begint te *sloopen*, wat leven en werkkracht in de Kolonie gaf en haar nog zoo wat als een teringachtige staande houdt. — Die IEMAND verwachtte dat die Kolonisten als brave burgers, als aan de wet getrouwe burgers, liefde zouden hebben getoond, voor de *Kolonie*— voor *zich zelven* — voor hunne *kinderen* en hun *nageslacht*. Dat zij reeds voor lang hun toestand zouden hebben geopenbaard, *dáár* waar al lang mededeeling had behooren geschied te zijn.

Die IEMAND prijst het zeer, dat die Kolonisten als stille burgers onder Wetten die *Nederland* zelven verklaart, dat voor de *Koloni* en den tijd geheel ongeschikt zijn; — rustig leven, maar, hij gelooft dat die burgers goede regten hebben, die hun heilig moesten zijn, — waarvoor zij (*eerbiedigende* KONING en *Wet*) VERPLIGT ZIJN te strijden, want dat zijn zij verpligt voor hun eigen *naam*, *vrijheid* en *geboorte*, — dat zijn zij verpligt, omdat zij die regten verkregen hebben van GOD, den KONING en het VADERLAND waartoe zij behooren. Maar die IEMAND doet even als ik de vraag: „Doen die Kolonisten dat? En hij antwoordt: neen! Denken zij er ooit aan hoe het met *Suriname* over 50 jaren zal zijn? Denken zij ooit aan het lot dat hunne kinderen wacht? Is dan *Suriname*, dat eenige plekje op den aardbol, (*ik geef hier de woorden van wijlen Mr* METMAN *terug*) waar burgers *niets* te vragen, *niets* te klagen, *niets* tot verbetering willen hebben? Of heeft de Kolonie Suriname geene burgers?

Lezers! die IEMAND voegde mij een hard woord in zijne bemerkingen toe, een woord, dat elk Kolonist, die door zijn goed karakter zich buiten de slavenketen heeft weten te houden, die *eenigen*, (de naam van volkplanters niet verdienende) hem trachten aan te binden— door het hart snijden.

„Spreekt *Suriname* van *Nederland* — van hulp — van opmerking enz. Hoe kan er iets verwacht worden, waar zelven nooits iets gedaan wordt, om die verwachting te billijken— waar nog nooit eene poging tot herstel begonnen is?

„Ja," als een schoone paerel. — Ik wil het gelooven — ligt zij dáár, — maar wij in Nederland zagen er nooit iets anders van, dan het „*wier* en het *dras*" waarin die *paerel* omsloten ligt.

„Suriname! beschuldig ik, van geheimhouding, — van *alles* in het werk gesteld te hebben, om de kennis van haren toestand voor Nederland te omsluijeren.

Daar hebben de *Kolonisten* en de *vroegere Besturen* aan medegewerkt? De *drukpers* is eerst onder dezen LANDVOOGD, de *slaven boeijen* eenigzins losser gemaakt.

„Laat *Suriname* niet gelooven, dat wij zoo *geheel* vreemd zijn aan het bedroefde en helaas! te veel afschuwelijke in hare geschiedenis, het *archief* der Stad AMSTERDAM, heeft genoegzaam stof tot onderzoek daaromtrent en Nederland, heeft geene CERBERUSSEN om de inzage *geheel* onmogelijk te maken, en gelooft gij, dat er bij *ons*, iets van de *tegenwoordige* en *vroegere* geschiedenis der volkplanting bekend is, laat *Suriname* zich *dan* ook niet langer verbazen, dat wij voor elke bemoeijing met haar vreezen.

Laat zij dan ook de *noodzakelijkheid* erkennen, dat de schoone magt, die een LANDVOOGD en het BESTUUR aldaar *bezat*, allengs ingekrompen MOEST worden, allengs zoo gekortwiekt MOEST zijn, waardoor eindelijk het gezag, waarvoor een braaf volk *eerbied* en *achting* heeft, zich oploste in *schijn*.

Weet gij, welke zaken U zullen vorderven? De al meer en meer gekortwiekte magt in HEM, die 's Konings vertegenwoordiger is.

De afstand van de hoofdkracht en de regerings-magt in Nederland!

Het kort verblijf van de LANDVOOGDEN en *Hoofd-ambtenaren* in de volkplanting!

De ongelukkige *keuze* in Uw midden!

Uw slaafsche onderwerping aan datgene, wat *stem*, noch *rang* bezitten mag!

De slavernij!

Nooit hooren wij van eene navolging der Europesche daarstellingen bij U, of het is slecht geplaatst, het zijn slechts *klanken*, *woorden* en *namen*; nooit bragt het een enkel goed resultaat voort, nuttig voor eene landbouwende Kolonie, en te veel in handen van verkeerde personen.

Het beginsel, was slecht.

De opbouw, verkeerd.

De werking, doelloos.

En alles loste zich terstond op in den dood.

Nederland gelooft Suriname dus niet meer, het mistrouwen in haar, is niet geheel onregt.

Nederland spot met de klagt over eene ellendige verderfelijke sleur. — Wel ziet Nederland, dat die sleur de geheele Kolonie zal verderven en ten gronde rigten; maar, ook duidelijk ontwaart het, dat ieder zich vastgehecht aan de sleur, er op teert en er van leeft en den moed niet *wil* toonen om er zich van los te rukken.

Durft *Suriname* in dien toestand op ontwikkeling hopen, welk land hoe groot of klein ook, zal, kan zich ontwikkelen, waar de *vrije* arbeid miskend, veracht, gedood wordt, om de slavernij en het bezit van een paar buitenlandsche grondeigenaars??

Leert U zelven vrij maken van de slavernij, die U aan alle kanten omringt en waarin gij U moedwillig gewrongen hebt.

Leert liefde en eerbied voor den vrijen landbouwer krijgen, hoe klein het plekje ook is dat hij met eigen hand bewerkt, de *spa* die hij in den grond steekt ontgint eene mijn voor Uwe Kinderen en Uw nageslacht.

Huldigt en vereert den handwerksman, steunt en schraagt hem, dan zal Uw toestand veranderen en gij zult langzaam weder den naam van Kolonist verdienen. Want geloof mij, ofschoon *Nederland* wel eens te hard en te algemeen *Suriname* op elk punt harer bewegingen veroordeelt — wanneer gij Uwen toestand kondet zien, zoo als wij die zien, gij zoudt het hardste oordeel vergeven. Want zelfs het eerlijk Oud-Hollandsch karakter, is in U verloren gegaan."

Welk een hard woord ons toegevoegd! Maar er ligt helaas! driewerf helaas! maar al te veel waarheid in.

Ziedaar het afscheids Snippertje van NIKKER en BROWN.

De weg zal dan nu anders zijn onder het oog van dien IEMAND. — De gestrooide kruimels, berouwen mij niet. En hebben de leelijke vogels die ook verslonden, toch zal er wel een klein korreltje hier en daar voor een *aardmuisje* zijn blijven liggen; nu komen er kittelsteentjes en komen zij daaraan, dan krijgen zij zeker maagpijn.

Dat NIKKER en BROWN afgetreden zijn, zal mogelijk dezen of genen wel spijten, doch er, zal hoop ik, toch niets bij verloren worden; zelfs niets omtrent datgene, wat zij wilden vertellen.

Zij hebben bij hun vertrek, ons alle beterschap toegewenscht en hunne hoop te kennen gegeven, dat wij onder de behandeling van *Doctor* TIJD, den Koning der HOLLOWAY's en zijne *pillen*, VRIJHEID en VOORTUITGANG, eenmaal zoo gezond mogen worden als visschen.

FURET.

(*) Hier vergist zich de berigtgever in zijne twijfeling.

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 12 dezer, de Nederl. schoener *Emma*, kapt. J. van Praag, van Demerarij.

Den 13n, de Nd. Am. Bark *Mary Broughton*, kapt Herrick, van Boston.

Den 14den, de koloniale stoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. Rusman, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Bark *Saranac*, kapt. G. W. Stafford, naar Boston, lading: 128 vaten Suiker 180,622 pond, 152 vaten Melassie 21,530 gallons en 21 balen Cacao 2,610 pond.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 2den Febr. jl, *Wilhelmina*, kapt. Klint, van hier.

TE LIVERPOOL.

Den 6den Feb., *Zwerver*, kapt. Schut, van Nickerie.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. D. D. van Wijk, — adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels,

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H.* Degenhard.

Het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

AANGEKOMEN PASSAGIERS!

Met de Kol. schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, van *Demerarij*: de Heeren D. Baëza, G. P. Emanuels, B. *Hurst*, S. Sijman en E. Mattinsen, Mejufvrouwen E. *Dorward*, J. M. E. Joes, C. H. Romer en M. Warrijtschbe; van Nickerie: de Heeren Ths. Tyndall en bediende, R. Bigbie en Mejufv. C. Wx en bediende.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door den Vendumeester A. SALOMONS.
Woensdag, den 13 Maart 1861.

Het Huis en Erf aan de *Maagdenstraat*, La. C No. 18, aankomende F. P. BOUGUENON. — *f* 7,300 Opgehouden.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 1 Maart 1861, is in het district Nickerie aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Hendrik Lammerts Veldema en Petronella Isabella Steffensz.

Op den 15 Maart 1861, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Thomas Noordbergh en Geertruida Cornelia Krieger.

Van den 10den tot en met 15den Maart 1861, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 10den, Frederik Johannis Lannens, 9 jaren.
Den 11den, Augustina Alwina Nehr, dochter van Johann Christoph Nehr en van Sijbella Faas, 6 j.
Den 12den, Juliette Emile Branden, 6 maanden, 2 weken en 6 dagen.
Idem, Elisabeth Jennij Lind, 7 jaren.
Den 13den, Vrouwtje Salomon de Vries, Echtgenoot van Jacob Abraham de Vries, 52 jaren en 5 m.
Idem, Josephina Gerhardina Hermanna Stak, 1 m.
Den 14den, Johan Adam Schenkelberg, 49 jaren.
Den 14den, Catharina Zendman, Echtgenoot van Johannis Petrus van Hooff, 50 jaren.
Den 15den, Johanna Wilhelmina Anjelier, 90 jaren en 7 maanden.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements Resolutie van den 12 dezer No. 4, is aan Jacques Jacob Salomons vergund om de bedrijven van *Koffijhuishouder* en *Billardhouder* uit te oefenen in het huis aan de *Maagdenstraat* La. C No. 156a.

De Administrateur van Financien zal aan de minst inschrijvenden aanbesteden: De levering van verschillende Plantaadje-behoeften en andere artikelen, benoodigd voor 's Gouvernements dienst voor het nog loopende jaar 1861.

De lijst der benoodigdheden ligt ter inzage van gegadigden ten burele van de Administratie van Financien.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Dingsdag den 19 dezer, des voormiddags ten 9 ure.

Paramaribo, den 13 Maart 1861.

Advertentiën.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Post-Kantoor.

De Mailpakketten zullen op Woensdag den 20n. dezer, des middags ten 12 ure, worden gesloten en verzonden per de stoomboot *Vice Admiraal Rijk.*

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij
E. C. WESENHAGEN.

** Heden beviel van een *ZOON* Mevrouw H. T. GORDON, geliefde Echtgenoote van den Officier van Gezondheid

H. A. MONSANTOFILS.

Nickerie den 24 Februarij 1861.

Strekkende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Op WOENSDAG den 20n. dezer, des namiddags ten 4 ure, zullen door den Vendumeester A. SALOMONS, ten Sterfhuize van wijlen Mejufvrouw J. M. C. VAN ONNA, op den hoek van de *Jodenbreestraat* en *Maagdenstraat*, publiek worden verkocht:

Diverse Meubelen, Huisraad, Goud, Zilver, Slaven, enz.

Zullende alles één dag vóór, en op den verkoopdag aldaar te zien zijn.

Paramaribo, den 13 Maart 1861.
H. G. ROUX qq.

De verkoop bij publieke Veiling van het *ERF* en al de *GEBOUWEN* aan de *Weide straat* gelegen; bekend onder Nieuwe Wijk La. D No. 69, reeds vroeger aangekondigd, is alsnu bepaald op VRIJDAG den 22sten dezer ten huize van den Vendumeester J. C. COMPERTS, alwaar de bewijzen van eigendom en de verkoop voorwaarden ter visie liggen.

Inmiddels is hetzelve *ERF* en *GEBOUWEN* UIT DE HAND TE KOOP.

Adres bij J. TELLES of bij de ondergeteekende.

Paramaribo, den 14 Maart 1861.
J. PFANNENSTILL.
( )

Te Huur!

Het *HUIS* en *ERF* aan de *Jodenbreestraat* La. C No. 89.

Te bevragen bij Gezusters SANCHES.
( )

Te Koop!

Het HUIS en ERF op den hoek van de *Zwartenhovenbrug* en *Hoogestraten*, La. E No. 233.

Te bevragen bij
J. C. ARONS.
[ ]

Naar Amsterdam.

Kapt. TER MARSCH voerende het Brikschip EQUATOR, gereed zijnde lading in te nemen, recommandeert zijn onderhebbende bodem aan Heeren Planters en Kooplieden ter inlading van KOFFIJ, KAKAO, KATOEN, RUM en HOUT.

Adres bij de Scheepsmakelaars,
GEBRS. VAN PRAAG.
( )

Naar Amsterdam.

Kapt. D. D. VAN WIJK, voerende het Brikschip *Marijtje Honig*, tegen het laatst dezer maand zullende vertrekken, — recommandeert zijn onderhebbenden Bodem aan Heeren Planters en Kooplieden, voor slechts 30 à 40 vaten SUIKER.

Adres bij de Scheepsmakelaars,
GEBRS. VAN PRAAG.
( )

Te koop

Schroefstoomboot

TORO.

Gebouwd te Greenock in 1858, gekoperd en Kopervast, groot 180 tonnen, goed voorzien van Ankers, Kettingen, Zeilen etc. Voor nadere informatien adres bij
GEBRS. VAN PRAAG.
( )

Over zes weken den juisten dag nader te bepalen zal in het open baar worden verkocht:

Het HUIS en ERF verdeeld in twee Kamers, aan de Saramaccastraat en uitkomende aan de Timmermanstraat, N. W. La. E No. 51 met al de verdere gebouwen.

Inmiddels is hetzelve uit de hand te koop.

Adres ter dezer Drukkerij.
[3651]

PHOTOGRAFIE

volgens de nieuwste verbeteringen!

S. del Castilho

heeft ontvangen eene keurige bezending van allerlei benoodigdheden, tot het vervaardigen van fraaije en welgelijkende

PORTRETTEN,

op Papier, Glas, IJzer en Leder.

Hij noodigt het geacht publiek uit zijn ATELIER met een bezoek te vereeren.
[ ]

De ondergeteekende, in de gelegenheid zijnde GENEESMIDDELEN enz., circa tegen Hollandsche marktprijzen te leveren, neemt de vrijheid belanghebbenden hiervan kennis te geven.

Bestellingen worden ten spoedigste verzonden.

Belooft goede geneesmiddelen.

Bestellings lijsten gelieve men te adresseren aan:
G. B. J. C. SEILER,
Chem. and Druggist,
Waterstreet,
Demerara.

Demerara, 12 Februarij 1861.
G. B. J. C. SEILER.
[ ]

Bark *Mary Broughton.*

Ontvangen per gemeld vaartuig: BAKKELJAAUW, HARING, MAKREEL, Bass, Pogies, Heilbot, Bokkings. Clear, Mess, Prime Mess en Prime Spek, heele, halve, kwart en achtste vaatjes extra FAMILY VLEESCH, HAMMEN en SHOULDERS, extra BLOM, BESCHUIT (ronde en vierkante) in vaten, Water Crackers in blikjes, Zeep, Kaarsen, Stoelen, gave W. P. PLANKEN, PIK en TEER, Brouwwerk, Vernis etc., etc.

Per *Emma van Demerarij*:

Witte en Bruine O. I. RIJST, Uijen en Aardappelen, Cherry Pectoral

Verkrijgbaar bij
GEBRS. VAN PRAAG.
[ ]

J. ANGUS, Ingenieur,

heeft, de eer, Heeren EIGENAREN en ADMINISTRATEUREN te berigten dat hij thans woonachtig op Pl. *Goudmijn* en in de gelegenheid is, alle werkzaamheden in zijn vak voorkomende, aan te nemen en ten spoedigste te verrigten.

Met onderscheidene fabrieken van

STOOM WERKTUIGEN,

in *Glasgow* connexien aangeknoopt hebbende, waardoor hij in staat gesteld is, bestellingen van alle soorten

MACHINERIEN,

te doen, recommandeert hij zich tot het een en ander, in ieders gunst en aandenken, met belofte eener *prompte* en *civiele* bediening.
( )

Te Koop:

Eene partij Varkens, waaronder eenige volle Zeugen,

geschikt voor de kweek.

Te zien en te bevragen op de plantaadje *Beekhuizen.*
[ ]

L. G. MALMBERG

is thans woonachtig in het Huis op den hoek van de *Watermolen* en *Hofstraten*, en recommandeert zich verder in de gunst van zijne geëerde begunstigers.
( )

Direct uit *Bordeaux* via *Caijenne*:

Te bekomen bij

MICHEL JUDA:

Heele en halve flesschen CHAMPAGNE, St. Estephe in kistjes, Sauterne, Absinth, LIQUEUR gesorteerd, waaronder: Elixir de Charus, Crême de Kirch Vanille, Noyaux, Anisette, Rose. *VERMOUTH* superieure qualiteit bijzonder aanbevelings waardig, wordende deze over de geheele Middellandsche Zee bij gevallen van *Dyssentrie* aanbevolen. *Cognac, Vruchten* op sap in groote en kleine flesschen, enz., enz.
( )

De Pillen van Hollowaij

zijn een onfeilbaar geneesmiddel voor het hoesten, gevatten koude, enz., ongemakken die zoo algemeen zijn in dit jaargetijde. De helft der ziekten, waarmede de lijdende menschheid wordt bezocht, wordt veroorzaakt door de ongepaste behandeling van het ligchaam, wanneer men aanghouden is met hoesten of koude of door verwaarloozing derzelven, hetwelk tot de noodlottigste uitkomsten leidt.

Deze *Pillen* en *Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1. *f* 3 en *f* 5.
[ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. **Woensdag 20 Maart** **No. 11.**

PARAMARIBO, den 19 Maart 1861.

Onderstaand gedicht ons uit Nederland ter plaatsing toegezonden, kon wegens plaatsgebrek niet in onze Zondags-editie worden opgenomen.

VOLGT DEN KONING!

De Koning leev'! de Koning leeft!
Wij mogen ons verblijden!
Zie hoe Hij ons het voorbeeld geeft
In deez' benarde tijden.
Hij ging ons voor naar Gelderland
En gaf daar met een milde hand. (bis)

De nood stijgt hoog! de nood stijgt hoog!
Gedenkt den armen broeder!
Wiens oog blijft bij dat leed nog droog?
Men heeft er dek noch voeder!
Ellendig is 't in Gelderland!
O geeft weer met een milde hand! (bis)

Wiens harte krimpt toch niet inéén,
Bij al dat vreeslijk lijden?
O hoor 't gejammer en geween,
Zie ze met het water strijden!
't Gevaar wordt erger met den dag.
O dat men daar toch uitkomst zag! (bis)

Men gaf reeds veel; een ieder zond.
Meer heeft men daag'lijks noodig.
O geef toch meer in dezen stond,
Het is niet overbodig.
De Koning sprak: »'k Bekrimp mij dan:
Ik help, waar ik maar helpen kan."(bis)

„Kan ik niet slapen op een bed,
'k Blijf op den dijk dan waken!
Zie 'k ben nog sterk, maar gansch verplet!
Zou men de hulp nu staken?
Neen! wat er heden ook geschiedt,
Uw Vorst vergeet de liefde niet." (bis)

't Is weêr een offer dat men vraagt!
Wie zou geen offers wijden?
O niet in 't weldoen dan vertraagd,
't Zal wis uw hart verblijden!
De Koning gaat in weldoen voor,
Geeft ook mijn roepstem nu gehoor!

NIEUWSTIJDINGEN.

Men deelt mede het volgend extract uit een brief van mevr. de wed. Storm, thans gelogeerd bij den heer Tanck, grondbezitter en oeconoom in een der westelijke staten (Wisconsin) van Amerika.

„Greenbay (Brown-County), 25 Dec. 1860.

„Aller gemoederen zijn opgewonden over de scheiding der Unie en den te verwachten burgeroorlog. Alle bedrijven staan stil; alle produkten en effecten zijn enorm gedaald, en er heerscht een groote verslagenheid, nog vermeerderd door eene menigte bankroeten en het sluiten van de meeste der Amerikaansche banken. 36 pct. wordt voor gereed geld betaald door kooplieden, die hunne eer nog willen redden. De hoofdoorzaak ligt niet zoozeer in de verkiezing van een republikeinschen president, de eerste die sinds het bestaan der Unie zich openlijk tegen de slavernij verklaarde, als wel in het verkorten der regten van het Zuiden door die partij, sinds 25 jaren steeds toenemende. De abolitionisten hebben niet opgehouden om door het geheele land de zonde der slavernij te prediken en de zuidelijke mannen voor tyrannen en booswichten uit te schelden. De predikanten zijn daarin voorgegaan, en in plaats van het Evangelie van liefde en vrede te verkondigen, wordt door hen de oorlogstrompet geblazen. Beecher in Brooklyn, is de belhamel, en hij durfde onlangs van den kansel uitroepen: „te wapen! te wapen! de kogels zijn gereed; weg met alle schikkingen; niet meer toegegeven; voor grondbeginselen en God te wapen!" — Het is dubbel jammer, dat de Beecher en zijne zuster (de schrijfster van U n c l e T o m) hunne buitengewone talenten zoo zeer misbruiken; zij zijn op het punt der slavernij bijna krankzinnig. Op den jaarlijkschen dankdag werd Beecher bij eenige zijner bravourpassages met uitbundig handgeklap aangemoedigd. Eenige toehoorders vonden die demonstratie ongepast, en wilden haar stuiten, waarop B. hernam: „Go on, go on; 't is not Sunday to day,", waarop weder een oorverdoovend gejuich en gestamp volgde. Intusschen heeft deze vurige abolitionist van tijd tot tijd ook last van de oppositie. Eens is hij door een wacht van 200 politie-agenten naar den preekstoel geleid, en men heeft eenige glazen in zijn kerk ingeworpen. De andere belhamel der Plymouth Church, Cheever, is thans in Engeland, om daar gelden op te zamelen voor het bouwen eener nieuwe kerk te New-York voor zijne puriteinsche geestverwanten, nadat hij door zijne gedurige kreten tegen de slavenhouders eene groote verdeeldheid onder zijne gemeente had verwekt, waarvan de verstandigsten zeiden, dat zij geen predikant beroepen hadden en onderhielden, om hun wekelijks over politiek en slavernij, in plaats van over het Evangelie der zaligheid, toe te spreken. Maar even als Beecher heeft C. ook zijn aanhang onder de groote menigte, die alles gelooft wat door de dweepers gezegd wordt. Mijns inziens vergeet men maar al te veel het hoofddoel bij de slavenkwestie: of het lot der slaven door de vrijstelling inderdaad zal verbeterd worden. En dan zeg ik bij ondervinding dat het in tegendeel veel verergerd wordt. Ik heb u vroeger mijne overtuiging daaromtrent breedvoerig medegedeeld, toen ik de zuidelijke staten bereisd heb, en ben niet van meening veranderd. Onder die slavenhouders, die ook in ons vaderland zoo algemeen worden veroordeeld, zijn velen vrij wat betere praktikale christenen dan de meesten hunner tegenstanders. Men had onlangs te Boston eene bijeenkomst voorgesteld om den verjaardag te vieren van het voltrokken doodvonnis aan John Brown, den man die rustige bewoners verraderlijk in hunne woningen kwam vermoorden, en dien men nu als martelaar wilde vereeren. De gouverneur van Pensylvanie was daarbij uitgenoodigd, die zich echter verontschuldigde, en daarbij den raad gaf, „dat hij vermeende dat men God en het vaderland beter dienen zou met voor zijn eigen zaken en eigen verbetering van zeden te zorgen, dan met hulde te bewijzen aan een oproermaker en moordenaar." Tegen aller verwachting eindigde de bijeenkomst in een oproer, waarbij John Brown vreeselijk werd uitgelucht, in plaats van zijne gedachtenis gehuldigd te zien. De abolitionisten waren woedend, maar konden zich onder al het geraas en getier niet doen verstaan. Toen zij eindelijk met kracht stilte wilden gebieden, werden zij door de politie buiten de deur gezet. Nu maken zij veel leven in hunne oproerige bladen, maar zij krijgen de regering tegen zich, zoowel als de invloedrijke pers, die hen van de behoudende zijde bestrijdt. Toen Curtis te Philadelphia eene lofrede op John Brown aankondigde, verzocht de burgemeester hem dit na te laten; hij zou wel de politie ter zijner beschikking stellen, maar kon toch niet voor zijn leven instaan; waarop het plan werd ingetrokken. Het is u bekend, dat men in dit land der vrijheid geen publieken spreker verbieden mag, en ik heb de sterkste oproertaal tegen het gouvernement ongehinderd hooren uiten. Terwijl elke Staat souverein is, en het des verkiezende zou kunnen tegengaan, zoo hebben nu de zuidelijke staten, ter beveiliging van hun leven onder de zwarten, op doodstraf verboden om tegen de slavernij te spreken of de slaven tegen hunne meesters op te zetten. Zij hebben inderdaad reeds eenige abolitionisten opgeknoopt, en de aankomende handwerkslieden, die gewoonlijk des winters uit het Noorden naar het Zuiden reizen om werk te zoeken, worden in massa afgewezen uit vrees voor hunnen schadelijken invloed. Ondertusschen wordt de algemeene welvaart van Amerika door dezen stand van zaken grootelijks benadeeld en nog verder bedreigd. Ik vrees maar al te zeer, dat de geschiedenis van St. Domingo hier zal herhaald worden; de gemoederen zijn verschrikkelijk gespannen en er behoeft weinig bij te komen, om den burgeroorlog in laaijen gloed te ontsteken. Dan zal het grafschrift op de Unie van Amerika worden: „Hier verloren de blanken hunne vrijheid, met hun twisten over het lot van de zwarten, die men ontijdig wilde vrij maken." Ik geloof zeker dat er een magtige vreemde invloed achter zit, om Zuid-Carolina zoo ongehoord stout te doen spreken. Als de afscheiding daar doorgaat, zullen wel waarschijnlijk de overige Zuidelijke Staten volgen. Dan zal de oorlog te Washington beginnen, dat op zuidelijken grond gebouwd is, en nu reeds met al zijn prachtige gouvernementsgebouwen door het Zuiden gereclameerd wordt. New-York, dat door de afscheiding bepaald geruïneerd zou worden, is zeer verdeeld en spreekt reeds van het vormen van een vrije stad met Brooklyn vereenigd, onder den naam van Manhattan, in navolging van Frankfort, Bremen, Hamburg en Lubeck. Het vooruitzigt is waarlijk zeer treurig bij dezen stand van zaken. Nu reeds zijn duizende welgezeten burgers ten gevolge der slavenkwestie geruïneerd, en die twisten zullen den ondergang van vele millioenen na zich slepen. Van dat alles hebben de abolitionisten met hunne overdreven toepassing van godsdienstige beginselen de schuld, en het is te bejammeren, dat zij op dien weg den bloei van dit land en de rijkdommen van zijnen vruchtbaren grond gaan vernietigen. Dit jaar 1860 is een der voordeeligste geweest in veldopbrengsten, welke Amerika ooit beleefd heeft. In den staat Kansas is echter door eene buitengewone droogte het gewas mislukt, en de bewoners zijn daar ter prooi aan ellende en gebrek. In het vorig jaar heeft daar de al of niet invoering der slavernij een vreeselijk bloedbad gegeven. De republikeinsche partij heeft er gezegevierd, even als nu bij de verkiezing van den nieuwen president, maar er is geen zegen op geweest!

In den franschen M o n i t e u r komt een uitgebreid stuk voor, handelende over de stelling, waarin Frankrijk verkeert.

Het verslag is verdeeld in hoofdstukken, elk gewijd aan een departement van algemeen bestuur, zoodat elke minister als het ware er rekenschap in aflegt van zijn beheer. De groote binnenlandsche verrigtingen zijn er uitvoerig in geschetst; de medegedeelde bijzonderheden betreffen het beheer der gemeenten en departementen, zoowel als het staatsbestuur. Gewigtig is dat gedeelte van het verslag waarin de betrekkingen met het buitenland behandeld worden. Men vindt er een volkomen historische schets van de verschillende afwisselingen, welke de Fransche politiek sedert den vrede van Villafranca heeft doorloopen; het wijst aan hoe Frankrijk, dat eerst het vormen van een Italiaanschen statenbond had verlangd en voorgesteld, later, uit eerbied voor het beginsel van non-interventie, er toe gebragt werd de inlijving van Noord- en Zuid-Italie te laten geschieden; het herinnert ons den vruchteloozen raad aan de hoven van Napels en Rome gegeven, en wat Italies tegenwoordigen toestand betreft, wordt er in verklaard, dat het Italiaansche schiereiland, door het beginsel van non-interventie beschermd, vrij is zich definitief te vestigen, en dat het daartoe kan geraken indien het niet door een dwazen, onberaden aanval alles in gevaar brengt. Met betrekking tot de Syrische aangelegenheden betuigt de regering, dat het hare begeerte is de door de conferentie vastgestelde overeenkomsten eerlijk na te komen; zij verlangt echter dat die conferentie op nieuw worde bijeengeroepen. Aan het slot van het verslag wordt de verklaring aangetroffen, welke men in de troonrede mist, nl.: dat de betrekkingen van Frankrijk met de andere mogendheden goed zijn, en door het sluiten van handelstraktaten nog inniger zullen worden.

De *Times* verklaart, dat het thans de tijd niet is voor een reform bill, maar veeleer om te beraadslagen over veiligheids maatregelen en de handhaving van Engelands waardigheid. Het zou dwaasheid zijn, zegt het blad, de gebeurtenissen in Zuid-Europa te willen voorspellen; maar er bestaat gegronde vrees dat, wanneer het jaargetijde genoeg gevorderd zal zijn om de veldtogten te ondernemen, er belangrijke gebeurtenissen zullen voorvallen. «De Italianen," zoo vervolgt het blad, «zullen denkelijk niet rusten zoo lang zij een vijand op hunnen bodem en een eerzuchtigen bondgenoot te Parijs hebben. De jongste verkiezingen, waarbij graaf Cavour zulk een groote meerderheid verkreeg, waarborgen ons slechts tegen ongeregelde ondernemingen, doch verminderen geenszins de kans eener worsteling. Ongelukkiglijk toont de nieuwe koning van Pruissen eene gezindheid om zich in den strijd te mengen en alzoo een plaatselijk geschil in een Europeschen oorlog te doen overgaan. De Fransche keizer spreekt de vredetaal en brengt legerkampen in orde; hij sluit handelstraktaten en bouwt gepantserde schepen; hij verloochent de afgesleten politiek van aanranding, en lijft een paar provincien in, onder den algemeenen afkeuringskreet van Europa. Deze omstandigheden sporen ons aan tot waakzaamheid en overtuigen ons, dat de wetgevende magt in Groot-Brittannie genoeg te doen zal hebben, al stelt zij ook het onderzoek van den binnenlandschen toestand een jaar uit."

— Toen de prins van Wallis in Amerika was, had hij veel last van zijnen schoonen Newfoundlandsche-hond, tijdens zijn verblijf te Quebec, doch hij bragt den hond gezond en wel in Engeland. Op de reis hechtte zich het beest nogtans zoodanig aan een jongen die hem oppaste, dat hij den prins geheel vreemd werd. Bij de aankomst te Plymouth gaf de prins van Wallis den jongen 5 p. st. tot geschenk en wilde den hond mede aan wal nemen. Deze sprong echter dadelijk weder aan boord van het vaartuig. Eindelijk was men genoodzaakt den jongen naar Londen te doen komen, alwaar hij vijf dagen bleef en 15 p. st. ontving. Te Plymouth teruggekeerd, werd hij reeds den volgenden dag naar Londen ontboden, want de hond wilde niet eten. De jongen verkocht zijn matrozenpakje en begaf zich naar Londen, in de overtuiging, zeide hij, nu levenslang een „heer" te zullen zijn. Die Newfoundlandsche-hond zal alzoo duur te staan komen.

— Toen het parlementslid Locke onlangs de kiezers te Southwark toesprak, zeide hij: „Indien de engelsche marine zoo voortgaat als in de laatste jaren, en de fransche marine steeds

voortgaat met zulke toebereidselen te maken, dan behooren wij de fransche marine hoe eer der hoe beter te vernielen." Genoemd parlementslid werd daarop geliend door een fransch zee-officier, de heer *Yves le Coullet, Breton de St-Brieuc, Côtes du Nord*, die in goed duidelijk fransch antwoordde: „*Essayez si vous voulez, nous sommes tous prêts*," er bijvoegende dat hij hoopte den heer Locke als bevelhebber te zullen ontmoeten van de vloot die de fransche marine vernielen zal.

Een jeugdig Deensch beeldhouwer begaf zich onlangs naar Garibaldi, om diens buste, welke hem besteld was, te vervaardigen. Garibaldi gaf zijne toestemming en terwijl hij poseerde ondervroeg hij den beeldhouwer omtrent de aangelegenheden van het Noorden; inzonderheid wenschte hij te weten wat er van het scandinavisme werd, dat hij beschouwde als een ligue der noordelijke volken, ten einde den Duitschers te beletten zich naar het Noorden uit te breiden. De artist hierop geantwoord hebbende, dat het inderdaad zoo was, hernam Garibaldi: »Het is wel; gij in het noorden en wij in het Zuiden; op deze wijze zullen wij de Duitschers wel meester worden."

Bij gelegenheid van het diner, door den koning van Denemarken aan de leden van den rijksdag gegeven, antwoordde Z. M. op eene toespraak van den president: »Indien men ons aantast, dan zal, ik houd er mij van overtuigd, op mijne roepstem, mijn volk zich als één man rondom mij scharen."

In Berlingsche Tidende leest men: »Wanneer Duitsche troepen Holstein binnentrukken, ongeroepen en tegen den wil van den souverein, dan bestaat er schending van het Deensche grondgebied, dan heeft de bond feitelijk den oorlog verklaard. Duitschland is thans tot het voeren van een oorlog niet voorbereid, Denemarken echter wel. De gewapende vrede put de krachten des lands uit en verdooft de geestdrift der natie, zonder welke geen klein volk oorlog voeren kan. Men kan thans Duitschlands handel door de blokkade benadeelen, en de Pruissische havensteden voor langen tijd te gronde rigten. Daarom moet de strijd thans worden uitgemaakt, hetzij door oorlog, hetzij door onderhandeling.

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Hamburger sloep *Pomona*, kapt. J. A. Chauvet, van Demerarij.

Den 19den; de Nd. Am. Brik *Frederic Werding*, kapt. Herrick, van Boston.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel. — Sluit 21 dezer.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr. — Sluit 30 dezer.

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Emilie*, kapt. Heikema, adres bij Gebroeders Reelfs.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H.* Degenhard.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. D. D. van Wijk, — adres bij Gebrs. van Praag.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 19 dezer, van plantage *Le Mastrouge*, 84 vaten à 9,26 cts.

Binnenlandsche Berigten.

Eduard Hendrik Oning heeft verzocht dat aan hem worde vergund om met weglating van zijnen familienaam Oning voortaan dien van Weser aan te nemen.

Tijd van verzet *zes* weken gerekend van den 15 Maart 1861.

Aanzoek van Vrijgeving.

den 15 *Maart* 1861.

Van den slaaf Hoop, geboren in 1808, zoon van Grietje, toebehoorende aan C. G. Wanner *een zesde* en J. Mazer *vijf zesde*.

Van de slavin Sibilla, geboren in 1807, wier moedersnaam onbekend is, Gerard, geboren in 1831, Cecilia, geboren in 1831, Alexander, geboren in 1836, Adriana 2e., geboren in 1840, Charles 2e., geboren in 1841, Adriana 3e., geboren in 1846, Martin, geboren in 1852, en Emelitte, geboren in 1854, kinderen van Sibilla, Lucie, geboren in 1861, dochter van Cecilia en Lijdia, geboren in 1861, dochter van Adriana 2e, allen bekend staande ten name van plantage Zeezigt, divisie boven Cottica en Perica.

Van de slavin Jeane, geboren in 1837 dochter van Candasie, bekend staande ten name van plantage Zeldenrust en Welgelegen, divisie boven Cottica en Perica.

Van het slavenmeisje Margaretha, geboren in 1853, dochter van Wilhelmina toebehoorende aan J. S. Ezechiel voor hare minderj. kinderen P. C. Nemelc, M. W. Nemelc, F. J. Ezechiel, J. H. Ezechiel, M. C. Ezechiel en C. F. Ezechiel.

Van de slavin Candasie, geboren in 1815, dochter van Henriette en haren zoon Rudolph, geboren in 1860, toebehoorende aan H. W. M. Waalwijk.

Van den slaaf Cornelis, geboren in 1820, wiens moedersnaam onbekend is, bekend staande ten name van de Roomsch Catholijke Gemeente.

Administrative Politie.

Aan de Ingezetenen dezer stad en van hare buitenwijken, wordt bij deze kennis gegeven, dat gedurende de maand April e. k., eene algemeene schouwing zal worden gehouden over de *Straten*, *Gebouwen*, *Grachten*, *Waterloozingen*, *Keukens* en *Stookplaatsen*, en zulks in overeenstemming met de voorschriften, vervat in de Publicatien van 21 November 1828, G. B. No. 17 en 2 Julij 1835 G. B. No. 13.

Paramaribo, den 13 *Maart* 1861.

Het Aanslag-Register voor de taxatie der Huurwaarde van de Huizen en Gebouwen alhier, over de jaren 1861, 1862 en 1863 in gereedheid zijnde, wordt hierbij geadverteerd, dat hetzelve ingevolge art. 3 der Publicatie dd. 24 | 29 April 1837 G. B. No. 4, gedurende eene maand, van heden af voor belanghebbenden ten kantore van den waarn. Kol. Ontvanger en Betaalmeester ter visie ligt.

Paramaribo, den 15 *Maart* 1861.

Transport.

Den 13den Maart 1861 H. R. Gummels, executeur testementair in den boedel Tietje Louisa Nepveu, aan H. R. Gummels, voor zijn minderjarig kind G. H. Gummels, van den grond *Peu et Content* aan den rijweg naar *Kwatta*, 2e. B. W. No. 17a.

Paramaribo, den 13 *Maart* 1861.

Den 14 Maart 1861. De Exploicteur aan H. Wright van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat*. La. A No. 240 N. W. en La. B No. 125 O. W.

Paramaribo, den 15 *Maart* 1861.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal op Donderdag den 21 dezer, des namiddags om 4 uren, in het lokaal van dat Departement, door den Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiek doen verkoopen:

Het Erf en daaropstaande Gebouwen gelegen aan de *Burenstraat*, bekend onder N. W. La. D No. 120, aankomende den boedel Maria de Ridder.

De bewijzen van eigendom en veilconditien liggen ter visie aan het Departement voornoemd.

Alsmede:

Den slaaf *Geluk*, toebehoorende den boedel P. J. Notter.

Voorts:

De Nalatenschappen van de *desolate* boedels F. G. van Pfannkuchen, J. H. J. Heerenberg, J. E. C. Zwavel Wed. J. van Herck, J. Nassij en nagelatene huisvrouw S. M. Fernandes, R. Samuel echtgenoote van M. J. de Hart, J. G. Oringa, S. C Green, H. G. Duikelaar, P. van Veldwijk, M. E. C. Reijgerd, J. F. Feijth, M. C. Heneke, C. F. Tubbergen, C. M. R. Reim en F. W. IJvel.

En vermits in deze boedels geene genoegzame goederen gevonden zijn kunnen de Crediteuren voor alsnog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 15 *Maart* 1861.

Op aanstaanden Zaturdag den 23 dezer, des morgens ten *zes* ure, zal de gewone Exercitie met de Brandspuiten plaats vinden, zullende de Brandmeesters en Onderbrandmeesters en verdere werklieden precies ten *half zes* ure aan het lokaal der Spuit waartoe zij behooren present moeten zijn.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1861.

Advertentiën.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Post-Kantoor.

De Mailpakketten zullen op HEDEN den 20n. dezer, des middags ten 12 ure, worden gesloten en verzonden per de stoomboot *Vice Admiraal Rijk*.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Surinaamsche Maatschappij
van
WELDADIGHEID

Vergadering van het HOOFDBESTUUR en de onderscheidene COMMISSIEN op DONDERDAG den 21sten Maart e. k., des avonds te *acht* ure, in de zaal boven de Waag.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1861.
De Algemeene Secretaris,
B. E. C. BELMONTE.

Een belangrijk Voorstel.

HH. Besturende leden worden vriendelijk verzocht op deze vergadering te willen verschijnen.

MEDEBURGERS!

Bij de grootere rampen, die de tweede reeks van ongelukken, — veroorzaakt door de overstrooming van de, tusschen *Maas* en *Waal* gelegen, landen, heeft te weeg gebragt, en waarvan de droevige berigten elk gevoelig hart diep moeten treffen, doet de *Commissie voor den Watersnood* nogmaals een beroep op Uwe bekende helddadigheid.

Groot waren de bijdragen, die gij ten behoeve der lijdenden, hebt afgezonderd, doch de jammer en ellende van nog vele duizenden, die het getal der eerste slagtoffers hebben vermeerderd, eischen dringender hulp.

Wilt dus, vooral gij meer bevoorregten onder ons, bij den hooger geklommen nood, nogmaals het bewijs geven van uwe overtuiging dat het zaliger is te *kunnen* geven, dan te *moeten* ontvangen.

Daartoe wordt aan allen, die zich opgewekt gevoelen, aan deze roepstem gehoor te geven, bij elk van de leden der Commissie op het minzaamst de gelegenheid aangeboden.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1861.
De Commissie voornoemd,
DE NORMANDIE 's JACOB.
mede voor P. M. VAN DER HAAK.
SIMON ABENDANON Sz.
M. L. BARNETT.
J. MAURITZ GANDERHEIJDEN.
J. P. HAASE Jr.
S. B. DE MESQUITA.
E. F. L. MOLLINGER.
MULLER Az.
A. W. OPPENHEIMER
J. M. J. EIJKEN SLUIJTERS.
A. G. VAN SON

VENDU

HEDEN MIDDAG ten 4 ure door den Vendumeester A. SALOMONS, ten Sterfhuize van wijlen Mejufvrouw J. M. C. VAN ONNA, op den hoek van de *Joden breestraat* en *Maagdenstraat*.

Te Koop:

tegen Kontante Betaling.

***P. m.* 200 stuks vette**

SCHAPEN,

naar de keuze van de koopers, zeer geschikt voor SLAGTERS en VEEFOKKERS.

Nadere informatien te bekomen bij
GEO. CRUDEN qq. c. s.
District *Coronie*, 16 Maart 1861.

Te koop

Schroefstoomboot

TORO,

Gebouwd te Greenock in 1858 gekoperd en Kopervast, groot 180 tonnen, goed voorzien van Ankers, Kettingen, Zeilen etc. Voor nadere informatien adres bij
GEBRS. VAN PRAAG

Bark *Mary Broughton.*

Ontvangen per gemeld vaartuig:
BAKKELJAAUW, HARING, MAKREEL, Bass, Pogies, Heilbot, Bokkings, Clear, Mess, Prime Mess en Prime Spek, heele, halve, kwart en achtste vaatjes extra FAMILY VLEESCH, HAMMEN en SHOULDERS, extra BLOM, BESCHUIT (ronde en vierkante) in vaten, Water Crackers in blikjes, Zeep, Kaarsen, Stoelen, gave W. P. PLANKEN, PIK en TEER, Breeuwwerk, Vernis, etc., etc.

Per *Emma* van *Demerarij*:

Witte en Bruine O. I. *RIJST*, Uijen en Aardappelen, Cherry Pectoral.

Verkrijgbaar bij
GEBRS VAN PRAAG.
[ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elke Woensdag.

1861. Woensdag [illegible] Maart **No. 12.**

PARAMARIBO, den 26 Maart 1861.

Het Concert op laatstleden Zaturdag avond, door het corps Muzikanten van het Bataillon Jagers, ten behoeve van de lijdenden door den watersnood in Nederland gegeven, heeft eene som van *f* 185,63 opgeleverd.

Wij vernemen dat de Collecten in *Coronie*, ten behoeve van den watersnood in *Nederland* heeft opgebragt het volgende:

Van den Landdrost, Heeren Eigenaren, Directeuren en Blank-officieren der Plantaadjes Zendeling der Mor. Broederschap, Roomsch C. Pastoor en District-heelmeester	f	222,—
Collectes. Oost en Westkant	„	6,50
Slaven van de Mor. Broeder-gemeente	„	69.80
Slaven van de R. Catholijke gemeente	„	4.82
	f	303,12

NIEUWSTIJDINGEN.

De Nederlandsche gezant te Brussel had zijne landgenooten, aldaar verblijf houdende, uitgenoodigd op den verjaardag van Kouing Willem III ook deel te nemen aan de Collekte, welke in hun vaderland zou worden gehouden en ten dien einde eene inschrijvingslijst in zijn Hôtel nedergelegd. De inschrijving heeft opgebragt eene som van ruim 4000 frs.

De New-Yorksche brieven van 9 Februarij berigten 1 pCt. à 1¼ pCt. daling in den wisselkoers op London en dit is het invloedrijkste nieuw. Verscheidene New-Yorksche bankiers huizen en makelaars hebben verklaard aan het nieuwe bewind geene ondersteuning in geldelijke aangelegenheden te zullen verleenen, tenzij eene schikking met de zuidelijke staten tot stand kwame.

Kolonel Haijas is naar Zuid-Carolina terug gekeerd, dépêches mede nemende waarvan het uitbreken van den oorlog zal afhangen, daar het Gouvernement de overgave van het fort Sumter, weigert. Men gelooft dat de aanval op die sterkte niet onmiddelijk geschieden zal. Volgens berigten van Montgomerij zou het Zuid Congres 1 cent uitvoerregt leggen op elk ℔ katoen. Het vrede Congres te Washington houdt zitting met gesloten deuren. Het gerucht liep dat de bekende Missouri-schikking grootendeels zou worden goedgekeurd.

Onze Parijsche correspondent doet te regt opmerken, dat de officiele tekst der Sardinische troonrede merkelijk verschilt met het uittreksel dat per telegraaf is ontvangen. Hij doet o. a. eenige afwijkingen uitkomen; doch daarbij bepaalt zich het verschil niet, en daarom diene het volgende ter aanvulling en verbetering. De grondslagen der organisatie van het nieuwe koningrijk worden met eene opmerkelijke naauwkeurigheid aldus geformuleerd: „Terwijl gij," zegt de koning „de grootste administratieve vrijheden op een hechten grondslag vestigt bij volken gewoon aan verschillende gebruiken en organisatie, moet gij zorgen dat de politieke eenheid, sedert zoo vele eeuwen gewenscht, niet benadeeld worde." Victor Emanuel konstateert, dat de denkwijze der verlichtste volken gunstig voor Italie is, en hij betuigt openlijk zijn vertrouwen op de beginselen van vrijheid en billijkheid, die meer en meer in de raadsvergaderingen van Europa als hoofdpunten gelden. Hij verklaart dat het bevrijde Italie voor Europa een waarborg voor de orde zal worden en de algemeene beschaving krachtig zal beverderen. In de zinsnede gewijd aan het verbond, dat Frankrijk en Italie te Magenta en Solferino hebben gesloten, herinnert de koning, dat beide natien denzelfden oorsprong en gemeenschappelijke traditien en zeden hebben. Na de bemagtiging van Gaeta te hebben aangekondigd, zegt hij: „Het is mij eene troostrijke gedachte, dat dit wapenfeit voor altijd de treurige rij onzer twisten sluiten zal." Ook aan Garibaldi wordt hulde gebragt in deze woorden: „Een dappere jongelingschap," „aangevoerd door een opperhoofd, dat de verste landen met zijnen naam heeft vervuld, heeft het bewijs geleverd, dat slavernij noch langdurige rampen de kracht der Italiaansche volken hebben verlamd."

— Volgens brieven uit Rome zouden pauselijke zouaven weder op Sardinisch grondgebied verschenen, doch teruggeslagen zijn. Ook leest men daarin dat de oneenigheid tusschen de zouaven en de Fransche bezetting dagelijks toeneemt.

— Een der Parijsche correspondenten van de *Köln. Zeit.* berigt, dat de ex-koning van Napels en zijn gezin den 25sten Februarij Rome zullen verlaten.

— Gelijk te verwachten was, heeft, behalve de gezant der Porte, ook de vertegenwoordiger van Engeland op de Syrische conferentie te Parijs zich ten sterkste tegen de verlenging in Syrie verklaard. Een der Parijsche correspondenten beweert dat lord Cowley bij deze gelegenheid zou gezegd hebben, dat de toestand van dat land te zwart was geschetst, dat de Porte in Syrie genoegzame krijgsmagt had om er de orde te handhaven, en dat de aandrang der Fransche regering om hare troepen nog daar te laten, misschien politieke bedoelingen verbergt, waarover Groot-Brittannie reden heeft zich te verontrusten. In hoeverre deze mededeeling van den berigtgever juist is kunnen wij natuurlijk niet beoordeelen; doch zooveel is zeker, dat de andere leden der conferentie, na het advies van hunnen Britschen kollega te hebben gehoord, bij hunne regeringen nieuwe instructien hebben gevraagd en de conferentie verdaagd is. — Volgens anderen is de conferentie het eens geworden over de verlenging van het verblijf der Fransche troepen in Syrie, doch heerscht er groot verschil van gevoelen over de tijdsbepaling.

— Casimir Périer, zoon van den met roem bekenden minister van Lodewijk Filips, heeft dezer dagen een brochure in het licht gegeven, waarin de financien van het keizerrijk Frankrijk behandeld worden. Hij toont o. a. aan dat de som, die thans tot betaling van de[…] der staatsschuld gevorderd wordt, m[…] fr. 315,000,000 groot is, zijnde bijna dubbele van hetgeen daartoe vereischt w[…] gedurende het laatste tijdvak der regering [van den] genoemden vorst. Vervolgens deelt de [schr]ijver eenige bijzonderheden mede over de [vlott]ende schuld, en maakt daarna zijn ge[…] vo[…]kenbaar, dat op de staatsbegrooting 18[…] zoo als de cijfers bij de indiening van he[t We]tgevend Ligchaam gegroepeerd waren, ve[…] te dingen valt, en zij, hoewel de ontva[ngste]n en uitgaven met elkander in evenwi[…]henen, tot een tekort en bijgevolg tot ee[…]ening moet leiden. De slotsom van de do[or c]ijfers gestaafde redeneringen en beschouwi[ngen] is de verklaring: dat 's lands financien in [een] neteligen toestand verkeeren; dat de co[ns]titie door de keizerlijke regering aan het lan[d o]pgedrongen, aan het Wetgevend Ligch[aam], hoewel het geacht moet worden het vo[lk te] vertegenwoordigen, hoegenaamd geen co[ntrol]e geeft over 's lands gelden.

[V]olgens den *Paijs* bevindt zich thans een ad[juda]nt van aartshertog Ferdinand Maximilia[an v]an Oostenrijk in Engeland, belast, naar me[n z]egt, met het inspecteren der arsenalen en [met het] doen van aanzienlijke inkoopen voor de uit[rust]ing der vloot in de Adriatische zee.

[H]et Pruissische huis der afgevaardigden zal [...] in behandeling nemen een adres uit [...], waarin op maatregelen tot afschaffing [va]n de speelbanken in Duitschland aangedrongen wordt. Dit verzoekschrift, in de vorige zitting te laat ontvangen om toen nog in discussie te komen, is onderteekend door Arnd[t e]n prof. Dahlman, twee mannen, wier verlie[s] geheel Duitschland betreurt. Reeds heeft [d]e commissie voor de verzoekschriften zich [me]t de conclusien van het adres vereenigd [en] voorgesteld, het stuk te verzenden aan [de] regering, met verzoek alles te doen wat [tot] opheffing van de speelbanken dienen kan.

— [On]langs werd door een aantal ingezetenen [va]n Berlijn, waaronder negen geestelijken bij [he]t huis der afgevaardigden een adres ingedi[en]d, houdende verzoek het burgerlijk huwelij[k] bij wettelijk voorschrift vast te stellen. Than[s] hebben zestien andere geestelijken in die[…] zich tot het huis gewend, met verzoek dat op [ge]noemd adres atwijzend worde beschikt.

V[ol]gens parijsche berigten is Victor Emanuel door de twee Kamers van het italiansche Parlement tot „koning van Itali" geproklameerd. Overigens schijnt wat er nog in Italië te verrigten is, spoedig volbragt te zullen worden. Naar Sicilië zijn schepen en troepen gezonden, om de citadel van Messina tot overgave te nopen of te bemagtigen, en met gelijk doel is een legerkorps naar Civitella del Tronto vertrokken. — De uitgave van de brochure van de Laguéronnère heeft te Rome veel kwaad bloed gezet, en men verzekert dat thans van het terugkeeren van mgr. Sacconi als nuntius naar Parijs bepaald is afgezien. Behalve de openbaarmaking van diplomatieke stukken door het hof van Rome, welke maatregel in antwoord moet strekken deels op de overlegging door de fransche regering van dergelijke dokumenten aan de kamers en deels op genoemde brochure, zal ook een tegenschrift van den bisschop van Orleans, den heer Dupanloup, den bekenden verdediger van het ultramontanismus, het licht zien.

Dezer dagen hebben wij berigt, dat in de spaansche Cortes een interpellatie ophanden was, betreffende de politiek door het kabinet van Madrid in de italiaansche kwestie gevolgd; thans vernemen wij dat door de overgave van Gaëta die interpellatie is uitgesteld.

Don Juan de Bourbon, pretendent naar de spaansche kroon, heeft aan de carlistische partij een nieuw manifest uitgevaardigd, waarin hij haar aanbeveelt zich bij hem aan te sluiten.

De opmerking is gemaakt dat onder de diplomatieke stukken door de fransche regering aan de kamers overgelegd, die welke op de vorsten bijeenkomst te Baden Baden betrekking hebben niet worden aangetroffen. Men zal zich herinneren dat de resultaten dier konferentie niet bijzonder gunstig voor Frankrijk zijn geweest.

Dezer dagen heeft Garibaldi aan den poolschen generaal Mieroslawski dezen brief geschreven: „Caprera, 30 Januarij. Uit mijne afzondering op Caprera moet men niet afleiden dat ik afzie van de zaak der volken waaraan ik mijn geheel leven gewijd heb. Met een volkomen vertrouwen in generaal Mieroslawski zal ik mij gaarne met hem verstaan over alles wat onze brave Polen betreft." Te regt doet een turijnsch korrespondent opmerken dat deze brief geen toelichting behoeft; „die weinige regelen bevatten een geheel programma."

De citadel van Messina en Civitella del Tronto zijn nog niet door de generaals van Frans II overgegeven; doch deze vorst schijnt te begrijpen dat langere wederstand dwaasheid zal worden, en hij heeft, naar men zegt, te Rome verklaard dat hij stappen zal doen om den strijd te doen ophouden. Inmiddels is de bezetting van Gaeta, die krijgsgevangen gehouden wordt tot na de kapitulatie dier twee sterkten, naar de eilanden gezonden.

— De Spaansche regering heeft met leedwezen gezien dat de ex-koning der Beide Sicilien zich van een Fransch schip bediende om Gaeta te verlaten, en dat de **Monette** opzettelijk daartoe van Napels werd ontboden, terwijl Spaansche schepen ter zijner beschikking lagen. Desniettemin zal het hof van Madrid, naar men verzekert, zijne diensten aan Frans II niet onttrekken, en de **Colon** is aangewezen om den vorst, als hij van dezen bodem wil gebruik maken, naar elders te brengen, wanneer hij de pauselijke staten verlaat.

— De hertog van Gramont heeft Frans II bezocht dadelijk na de aankomst van dien vorst te Rome. De gewezen koning, zeer bewogen, heeft zijne erkentelijkheid betuigd voor hetgeen door keizer Napoleon voor hem was gedaan.

— Te Rome heeft het nationale comité in een bekendmaking aan het volk verklaard, dat Victor Emanuel eerlang op het Kapitolium tot koning van Italie zal worden uitgeroepen; het door Frankrijk in de Italiaansche kwestie gehouden gedrag wordt door het comité met dankbaarheid erkend. Den 18 Febr. had de Fransche overheid in genoemde stad de sleutels van den klokketoren des Kapitoliums laten wegnemen, om het luiden der klokken te beletten. Vele personen zijn verbannen; daaronder bevindt zich de heer Titoni, een rijk koopman in de Campagna, die als aanlegger van de manifestatien wordt verdacht gehouden. De priester Passaglia is te Rome teruggekeerd.

— De troonrede van koning Victor Emanuel heeft te Weenen geen geruststellenden indruk gemaakt; de handelstand en de beursmannen blijven nog voortdurend een oorlog vreezen, op grond dat — zoo als zij meenen te weten — zoowel Frankrijk als Engeland, in strijd met hunne openlijke verklaringen, dien vorst in het geheim aanmoedigen om zijne plannen tegen Venetie ten uitvoer te brengen. Een der eerste financiers in de hoofdstad van Oostenrijk zeide dezer dagen, dat een Oostenrijksche diplomaat zich vertrouwelijk zeer ontevreden had getoond over de houding van Engeland en zich had laten ontvallen, dat de Britsche regering zich weder op het standpunt van lord Chesterfield bevindt, die in gelijke omstandigheid op een verwijt het volgende antwoord gaf: »De koning van Sardinie heeft geen ongelijk, heeft nooit ongelijk gehad, zal geen ongelijk hebben en kan geen ongelijk hebben.»

— Het dezer dagen verspreide gerucht betreffende het ontdekken eener muratistische zamenzwering te Napels wordt in tijdingen uit Milaan bevestigd. De Perseverance meldt nl. dat de ontwerpers van het komplot zich de medewerking van 12 000 man hadden verzekerd, en dat onder de zaâmgezworenen zoogenaamde Garibaldisten, voorts klerikalen, reactionairen en bourbonisten werden aangetroffen. Een zeer bekend Fransch schrijver zou, naar men zegt, de middelen hebben verschaft om wapenen te verkrijgen.

Uit Parijs wordt berigt dat het thans zeker is dat prins Napoleon van zijne reis naar Italië heeft afgezien; en wel op verlangen van den keizer, die van oordeel is dat onder de gegeven omstandigheden de tegenwoordigheid van zijnen neef in Italië tot onaangenaamheden zou kunnen aanleiding geven. Met betrekking tot deze zaak lezen wij in een parijschen brief: »'s Prinsen redevoering in de afdeelingen van den senaat is niet zonder invloed geweest op het besluit van den keizer, als ik geloof mag slaan aan de hierover verspreide geruchten. Wat hiervan ook zij, het zou te betreuren wezen dat het verbod aan prins Napoleon gedaan het voorteeken ware van een nieuwen ommekeer in de fransche politiek. Niet zonder tegenzin heeft de prins zich aan het verlangen van zijnen neef onderworpen; maar vooral is de slag hard voor prinses Clotilde, die sedert lang hare familie niet heeft gezien.

Het eenig artikel van het besluit betreffende het uitroepen van Victor Emanuel tot koning van Italië luidt aldus: »Koning Victor Emanuel neemt voor zich en zijne opvolgers den titel van koning van Italië aan.» Het heeft zeer de aandacht getrokken dat aan *opvolgers*, en niet van *nakomelingen* wordt gesproken; ook vindt men het bevreemdend dat de woorden *door den wil des volks* niet op *koning van Italië* volgen.

SCHEEPSTIJDIJNGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, de koloniaalboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. Rusman Demerarij.

Idem, de Fransche schoener *Favorita*, van Cajjenne.

Idem. de Nd. Am. bark *Mar Porter*, kapt. Adams, van Buenos Aijros.

VERTROKKEN.

Den 24sten, de Fransche stoomb. *Abeille*, naar Cajjenne.

IN TEXEL GEARRIVEERD

Den 18den Februarij, *Juno*, kapt. Szbe r-ger.

Den 19den, *Carolina*, kapt. Stru

Den 20sten, *Zeemeeuw*, kapt. van Meer, allen van hier.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 26sten Februarij! *Maximil*, kapt. Schill.

IN LADING NAAR HERWAARTS.

Mina, kapt. Cupido.

Plant. Dordrecht, kapt Brakke.

Albatros, kapt. Koch.

Willem en Carel, kapt. Steenveld.

Plata, kapt. Meijer.

Josephine, kapt. Hoiker.

Triton, kapt. Duinker.

*** De Nederl brik *Ondernemi* kapt. Trip, den 18 Februarij van Liverpool naar Nickerie vertrokken, is den 27sten r aanvolgende, met verlies van kluivem en schade aan de zeilen te Whitehaven binnengeloopen.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr. — Sluit 30 dezer.
Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gs. van Praag.
Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres J. P. Haase Jr.
Het schip *Emilie*, kapt. Heikema, adres Gebroeders Reelfs.
Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels.
Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, as bij Gebrs. van Praag.
Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Ihsen. adres bij *H.* Degenhard.
Het schip *Marijtje Honig*, kapt. D. D. vanijk,— adres bij Gebrs. van Praag.

HANDELSBERIGTEN.

Rotterdam 27 Februarij.

Koffij. Geene verandering 23 vat Surinaamsch zijn gisteren te Amsterdam afgedaan tot 8¼ a 9 stuivers.

Suiker. Stil en lager.

Katoen. Zonder handel.

Cacao. Surinaamsch 33 a 37 cent.

Arowroot 24 a 25 cent.

Kwassiehout. 7 a 7½ cent.

Toncaboonen. 80 a 90 cent.

Binnenlandsche Berigten.

Aanzoek van Vrijgevig.

den 22 Maart 1861.

Van de slavenkinderen: Chrisaan geboren in 1854 en Leentje, gebren in 1857, kinderen van Mietje, bhend staande ten name van Plantage *Anna Catharina* divisie *beneden Cottica*.

Van den slaaf Edward, geboren in 1832, wiens moedersnaam onbeken is, toebehoorende aan J. F. Rule.

Van de slavin Acoeba of Jansje, geboren in 1815, dochter van Maria en hare dochter Etelina, geboren in 1839, toebehoorende voor den vrijdom aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen (nu boedel).

Van den slaaf Willem, geboren in 1830, zoon van Carolina, toebehoorende aan M. J. Houthakker.

Van de slavin Carolina, geboren in 1818, dochter van Celestina, toebehoorende aan J. M. C. van Onna (nu boedel).

Aan David Baëza woonachtig te *Paramaribo*, in qualiteit van bijzonderen gemagtigde van John Thornborrow Manifold, ingezeten van *Demerarij*, is een Octrooi voor zeven jaren, gerekend van den 19 Maart, verleend op de invoering alhier *van een toestel tot het gebruiken van natte tras als brandstof bij Suikerbereiding.*

Bij Koninklijk besluit van den 12 Februarij 1861 No. 80, is tot Kapitein bij het wapen der artillerie van de land magt in *West-Indie*, benoemd en aangesteld de 1e. Luitenant P. F. Boer van het wapen.

Transport.

Den 19n. Maart 1861. M. C. Walther aan J. C. van Brussel, van het Erf met al de daaropstaande gebouwen aan de *Steenbakkersgracht*, La. E No. 91, N. W. en La. D No 615 O. W.

Den 20n. M. L. Goede en A. J. Coutinho qq. J. van Bommel aan C. T. Faerber van het Huis en Erf staande en gelegen aan de *Gravenstraat*, N. W. La. B No. 69, O. W. La. C No. 34

Paramaribo, den 20 *Maart* 1861.

Den 21 Maart 1861. L. G. Malmberg aan H. Spiering geb. Braij voor hare minderjarige dochter P. E. White, van het Huis en Erf en de bijgebouwen aan de *Keizerstraat*, N. W. La. A No. 206o. O. W. La. B No. 134

Idem. W. J. G. Labad aan M. L. Proefblad, van het Erf en de daaropstaande gebouwen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, N. W. La. F No. 15, O. O. W. La. D. No. 504.

Paramaribo, den 22 *Maart* 1861.

Den 25n. Maart 1861. Isak Salomon de Vries Jr. aan Marianna Alberga, van het Erf en al de daaropstaande gebouwen gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat* La. C No 193b. N. W. en La. D No. 426 O. W.

Paramaribo, den 25 *Maart* 1861.

De prov. Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels zal van af den 28 dezer, dagelijks ten zijnen kantore betalen, de vorderingen, Crediteuren competerende in de boedels van Louisa van Augustino d' Rego, Johanna Clasina Georgtina Sluijter, Laura van Vogt, Mietje Beertruida Deijl, Christina Graan en de afwezigen Willem Alexander en Petrus Charles Linscheer.

Paramaribo, den 25 *Maart* 1861.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op VRIJDAG den 29sten dezer, des avonds ten *half Zeven* ure.

Witte en Bruine RIJST, Pik, Teer, Molensmeer, P. P. Planken, Patent Olie, enz., enz. Verkrijgbaar bij *W. J. RIETSTAP.*
[ ]

A. LEVI & CO.
hebben ontvangen per kapt. DIJK:
Extra Delftsche *BOTER*,
Oxh. Bourgogne *WIJN*,
Walnoten in vaten,
Heele en halve kruiken
Selterswater,
Gerookt *VLEESCH*,
Groote en kleine Moderateur *LAMPEN*. Extra
Havana SIGAREN
van de bekende merken
van ƒ30 tot ƒ80 per mil.
( )

J. A. RAATGEVER
heeft per de »*Quickstep*" ontvangen:
Fraaije Wit Kanten
MANTELS,
Dito Garribaldi Dito,
en zwart en gekleurd Cashmire, Zijden, Crinoline en Italiaansche Strohoeden.
(KEURIG OPGEMAAKT)
Onopgemaakte dito,
Bruine, Zwarte en Crinoline Flambards,
Bruine en Zwarte Veeren,
Wit en Gekleurd Zijden Hoedenlinten,
Afgepaste Kleedjes,
Fraaije Geborduurde KRAAGJES,
Dito Ondermouwen,
Nieuwe Glacé HANDSCHOENEN,
Corsetten en Ceintures,
ZWARTE KAPSELS,
Fraai Geborduurde Zakdoekjes, Zijden dito,
LINNEN ZAKDOEKEN,
Heeren en Jongens Zwarte en Gekleurde
ZIJDEN DASSEN,
Heeren Gekleurde en Witte SOKKEN,
Dames Kousen,
Zwart Barège Kleedjes,
Fraaye Tafelkleedjes,
nieuwe patronen Chits,
Kinderen Satijnen HOEDJES en MUTSJES.
Dito Ceshmire Schoentjes,
Dito Cashmire Morgen CLOAKS,
LINNEN BOORDJES,
Witte en Gekleurde HEMDEN,
Merino en Katoenen BORSTROKKEN,
Katoenen Parapluie's,
Italiaansche Strohoedjes,
Madras Doeken,
CRINOLINES,
Kanten Hoofddoeken,
Witte Barège Shawls,
DOOPJURKJES,
Neteldoek,
Groote & kl. Koolpotten,
etc., etc., etc.
Zwart Zijden ELASTIEK a ƒ 2,50 per el.
Hij is voorzien van goede BRANDEWIJN a ƒ 2. per flacon.
( )

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. **Woensdag 3 April** **No. 13.**

PARAMARIBO.

NIEUWSTIJDINGEN.

Londen, 23 Februarij 1861. Eergisteren avond vroeg lord E. Howard aan den minister van buitenlandsche zaken, of de regering haren invloed zou uitoefenen bij koning Victor Emanuel, ten einde dien vorst menschelijkheid in het straffen aan te bevelen na zijne overwinning. Lord John Russell antwoordde, dat het bijna eene beleediging inhield den koning van Sardinië menschelijkheid aan te bevelen De sardinische troepen hadden over het algemeen in het uur der overwinning even zoo veel menschelijkheid betoond, als zij dapperheid aan den dag legden in het uur van den strijd. Doch er zijn omstandigheden geweest, zeer pijnlijk voor het sardinische leger om naar eisch te handelen. Het was gebleken, dat er bevelen van Gaeta of Rome waren afgezonden [lord John Russell] kon niet zeggen door wien], om straatroovers, boeven en het slechtste gespuis van wapenen te voorzien en in het koningrijk Napels te zenden. Dit volk beging groote wreedheden en stak onder anderen de oogen uit aan een jongeling van zeventien jaren, den zoon van een zeer bekenden liberaal, waarna zij hem op onderscheidene plaatsen brandden. Zulke wreedheden noopten de stedelijke overheid de royalistische soldaten onder arrest te stellen, doch kort daarna ontving zij uit Gaeta bevel hun de vrijheid te hergeven. Op nieuw gruwelen begaan hebbende, werden deze misdadigers, toen de Sardiniërs meester van de plaats waren, gevat, en door een krijgsraad veroordeeld om doodgeschoten te worden. Het is klaarblijkelijk, zeide lord John Russell verder, dat men met zulke lieden niet op denzelfden voet kon te werk gaan als met geregelde troepen. Het was buitendien te betreuren dat, aangezien er op het oogenblik geen leger tegen den koning van Sardinië in het veld was, Rome aanmoediging verleende aan personen die rooverijen en andere misdaden gepleegd hadden tegen hen die van gevoelen verschilden opzigtelijk den voor Italië meest wenschelijken regeringsvorm. De minister besloot met de mededeeling dat hij eergisteren een brief van een der engelsche gouvernements agenten ontvangen had, waarin deze met opzigt tot Gaeta meldde, dat sedert den val dier vesting het koningrijk Napels tot denzelfden rustigen toestand gekomen was als Toskane en de Romagna, waarna lord John Russell verklaarde dat hij de gegeven inlichtingen aangaande het sardinische leger van den sardinischen gezant te Londen ontvangen had, nadat zij aan dezen uit Napels waren toegezonden.

INGEZONDEN.

Het Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres

Met innige dankbetuiging aan den Heer *Inspecteur van Nijverheid en Cultures te Suriname*, voor de toezending van een *Cadeau Exemplaar*;

„Verslag *van het verhandelde op het XVe Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres, gehouden te Amersfoort den 19—23 Junij* 1860."

kwam het ons na de lezing, niet onbelangrijk voor, de aandacht der Kolonisten te vestigen, op eenige punten in dat *Verslag* opgenomen.

Wij werden daartoe te sterker aangespoord, omdat in het Verslag onderscheidene keeren de herinnering aan de Kolonie *Suriname* niet alleen voorkwam, maar omdat wij hoopten de *attentie* te zullen wekken bij Kolonist en Planter op de nuttigheid van eene *Landhuishoudkundige vereeniging in het Vaderland*, zoo navolgenswaardig voor ons.

De Voorzitter (*) welke op den 20 Junij 1860 de vergadering opende, zeide teregt:

„Niets is zoo oud, zoo algemeen en zoo „onontbeerlijk als Landbouw; en nogtans, hoe „oud, hoe algemeen en hoe onontbeerlijk die „ook moge zijn, er blijft ook daarbij nog „steeds zooveel te vragen, te onderzoeken en „te beproeven over, dat het schijnt, als ware „het een pas ontloken wetenschap."

Die zinsnede, grijpt niet alleen in het *Land-* en *Staathuishoudkundig* karakter van *Nederland*, tegenover dat van *Engeland*, *Duitschland* en *Noord-Amerika*, maar die *„zinsnede"* moet voor elk goed Surinaamsch planter grievend en schaamte-wekkend zijn. Want zoowel de Landbouw, die alhier de hoofdproducten: *„Suiker, Cacao, Koffij en Katoen"* voortbrengt, als die, welke op eene kleinere schaal staat aangeschreven en geacht, vinden wij op een pad van luttelen vooruitgang in vergelijking met den Staat, waartoe zij gevorderd *konden* zijn.

De mensch, die belang stelt in de plek, waar hij woont, leeft, werkt en voor zijn geslacht in de toekomst hoopt; tracht naar vooruitgang, ontwikkeling en volkomenheid.— De Kolonist eener Landbouwende volkplanting, zal dus elke gelegenheid aangrijpen, die hem de hand tot voortstreven reikt! Het zal dus elk goed Kolonist aangenaam zijn; dat ik hem eene andere zinsnede mede deel, door den *Voorzitter* geuit. (pag. 42.)

„M. H. Ik wenschte ook nog U mede te „deelen, hetgeen het Bestuur heeft vermeend „te moeten doen in het belang der onlangs opgerigte afdeeling voor Koloniale Landbouw

„Het was voorzeker een gelukkig denkbeeld „om onze Congressen mede dienstig te maken „aan de ontwikkeling van den Landbouw in „de Kolonien, dat kleinood ons door den moed „en de ondernemingzucht der vaderen nagelaten.

„Daardoor hopen wij ook uit die gewesten, „zoo mogelijk, mededeelingen en inlichtingen te „ontvangen, wel niet op dit Congres, maar „ten minste op volgende. Mogelijk kon er later, op de eene af andere wijze, een band „door ontstaan tusschen onze bijeenkomsten en „genootschappen (*) of inrigtingen aldaar bestaande (?) of op te rigten"

Bij mij, wekten die woorden weerklank, bij mij, welde er als van zelve dankbaarheid in het hart op, dat er ten minste nog mannen in Nederland zijn, die ijverig in de wetenschappen voor het volks belang, ook aan ons (*de Kolonie Suriname*) denken.

Maar, er stelde zich ook eene vraag voor mijn geest op, geboren uit de ondervinding en de voor mij liggende getuigen, bescheiden schrifturen en waarachtige mededeelingen van bestaande toestanden, waaronder de Kolonie schandelijk vermoord wordt. Die vraag was deze:

Zal die broederlijke herinnering, die edele poging om wederkeerig (*Moederland en Kolonien*) nuttig voor elkander te doen zijn, alhier op prijs gesteld worden?

Zal zij beantwoord worden, zoo als eene brave dochter den raad harer moeder om *haar* best wil, zou beantwoorden?

Of, zal er als altijd, op de stem, die ons wakker trachtte te schudden, geen ontwaken volgen, en zullen wij de helpende hand, *altoos* blijven afweren die ons uit de moeras van onzen ondergang wil redden?

Neen, laat ons de banden trachten te strikken, door de opvolging van de wenk ons gegeven; laat ons eene inrigting van Landbouwkundigen aard daarstellen, zoo hoogst noodig voor eene Landbouwende Kolonie op de eerste schrede van haren gang. En, zijn de middelen dan ook luttel, is de gang dan ook als die van het kind, dat pas wankelend begint te loopen, die middelen zullen zich even als het zaad in de vruchtbare aarde gestrooid onnaspoorloos vermenigvuldigen en het nageslacht, zal in de genietingen der vruchten van onzen arbeid, hulde brengen op onze graven."

O red U zelven van de schande, dat de Kolonie *Suriname* in 1861, nog *zoo* diep beneden het peil van vooruitgang ligt, dat zij de noodzakelijkheid niet begrijpen kan — of wat nog schaamteloozer zoude zijn en wat ik niet wil gelooven, niet begrijpen wil, hoe hoogst noodzakelijk het is, om het verouderde dat in haar *kankert*, na te gaan, te zoeken, te peilen, het gebrekkige en doodende te leeren verwijderen, het nuttige, eenvoudige en haar verheffende te leeren aanvatten.

Of wel, zal de *Kolonist*, de *planter*, de *veehouder* alhier, in 1861 nog twijfelen, aan de hooge noodzakelijkheid *om* het oude onbruikbare te onderzoeken, om de feilen goed te leeren kennen, om den bewandelden weg door zooveel onkruid tot een doolhof gemaakt te zuiveren? Zullen zij NOG niet kunnen begrijpen dat de geheele toestand, niet alleen tegenover den vooruitgang in *Europa*, maar tegenover elke tropische Kolonie, zoo bedroevend *ver* ten achteren staat?

Zullen wij allen blijven voortgaan, om voet voor voet, den grond die wij bewonen uit te mergelen en langzaam voor elken tak van Landbouw ongeschikt maken, zullen wij allengs *zoo* diep, het land moeten intrekken, omdat wij het verslondene, onnut laten liggen; — dat wij ons zelven zullen vernielen, door te verren afstand, te zwaarder werk en de onmogelijkheid daardoor, om met iedere goed aangewende werkkracht te kunnen concurreren?

O wij zullen, als Napoleon I op Ruslands grondgebied in 1812, door de ruimte en de verre uitgestrektheid van onzen grond, verloren gaan.

Dan neen, wij hopen het niet, wij wenschen dat *vóór die* geduchte les, die elk volk, dat zijn land verwaarloost, treft, het gevaar waarin wij *tegenwoordig* verkeeren, begrepen worde; de Kolonie *Suriname* is een te schoone, te vruchtbare, te rijke plek der aarde, om zoo moedwillig, als men tot nog toe deed, vernield te worden. O laat er leven op haar bodem komen! het hangt geheel van U af Kolonist! of, is het U dan niet smartelijk, dat de geheele wereld den vinger naar U uitsteekt en U toeroept: Slaaf! dat al wat goed, edel en braaf in Uw vaderland is, zijne kinderen op U wijzende uitroept: „Slaaf! Ja dat gij zelven, de blikken voor Uwe kinderen moet nederslaan, omdat gij niet alleen Slaaf zijt, maar omdat gij U verlustigt om in een vernederenden afschuwelijken toestand te verkeeren, die U verre beneden den Afrikaanschen *Slaaf* plaatst! Dan vergeeft mij om het belang, vrij van zelfzucht, dat ik in zulk een heerlijk land als de Kolonie is, stel, Uw gevoel misschien geschokt te hebben; maar wordt wakker, en verlaat dien nacht vol afschuwwekkende sleur, die op U een onuitwischbaar schandmerk drukt, als *mensch* en vooral als beschaafd mensch, waarop gij boogt.

Dit dan als inleiding voor mijn nieuwen arbeid: *„Eene beschouwing op het gebied der werkzaamheden van het XVe Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres"*

W. E. H. WINKELS

(*Het vervolg hierna.*

(*) Mr. H. Verlooren, *President der Arrondissements Regtbank en Lid der Provinciale Staten ei Amersfoort,*

(*) *Dit vraagteeken geldt alleen voor Suriname.*

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 29 Maart, de Nederl. schoener *Emma*, kapt. J. van Praag, van *Demerarij*.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Suriname*, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. P. Haase Jr. Sluit 8 April

Het schip *Haren*, kapt. Boer, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Emilie*, kapt. Heikema, adres bij Gebroeders Reelfs.

Het schip *Ystroom*, kapt. Hansen, adres bij F. Emanuels.

Het schip *Equator*, kapt. Ter Marsch, adres bij Gebrs. van Praag.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij *H.* Degenhard.

Het schip *Marijtje Honig*, kapt. D. D. van Wijk,— adres bij Gebrs. van Praag. Sluit 10 April

Binnenlandsche Berigten.

Resolutie

van den 29 Maart 1861 No. 1.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*.

Gelezen hebbende de ministeriele missive van den 20n. Februarij 1861 La. A en B No. 5 | 40, waarbij bij door den Minister van Koloniën, krachtens de daartoe door den Koning, bij Kabinetsrescript van den 10n. Februarij jl. No. 52 verstrekte magtiging, wordt uitgenoodigd, om namens Zijne Majesteit alhier eene algemeene collecte uit te schrijven ten behoeve der slagtoffers van den watersnood, welke een gedeelte van *Nederland* op zoo deerniswaardige wijze heeft getroffen.

Overwegende,

dat de ruime opbrengst der inzamelingen, vóór de ontvangst van bovengemelden last, gedaan door de bij Gouvernements-Resolutie, dd. 18 Februarij jl. No. 2, daartoe aangewezen commissien, ten duidelijke blijke heeft gestrekt van de groote deelneming der ingezetenen dezer Kolonie in het lot van zoovelen, als door voormelde ramp in diepe ellende zijn gedompeld, en de overtuiging geeft, dat ook in deze Kolonie, ieder gaarne zal willen beantwoorden aan het door den Koning geuit vertrouwen »dat het volk van Nederland, dat met moede wordt wel te doen, »ten volle bereid zal worden bevonden »om, waar meer dan eenmaal werd geslagen, ook meer dan eenmaal krachtdadige hulp te verleenen;"

terwijl de bevolking zich tot het andermaal uitoefenen van weldadigheid, voorzeker te meer opgewekt zal gevoelen, nu de uitnoodiging daartoe uitgaat, van den beminden en geerbiedigden Vorst, die op zoo krachtige en schitterende wijze is voorgegaan in het verleenen van hulp en redding;

Heeft goedgevonden en verstaan:

1. Namens den Koning te bepalen:

a. Er zal ten voorschreven einde eene algemeene collecte aan de huizen der ingezetenen door de geheele Kolonie worden gedaan.

b. Deze collecte zal geschieden te *Paramaribo*, op Dingsdag den 9n. April aanstaande; wordende Kerkbesturen en Kerkeraden der onderscheidene Gemeenen en de bij dezerzijdsche resolutie dd. 18 Februarij jl. No. 6 benoemde Commissie, mits deze uitgenoodigd, om, met elkander vereenigd, zich daarmede wel te willen belasten.

c. In de divisien en districten zullen de inzamelingen geschieden op zoodanige wijze als den Heemraden en Landdrosten het raadzaamst zal voorkomen, waartoe zij mits deze worden uitgenoodigd, de vereischte maatregelen wel te willen nemen.

d. De opbrengst der te houden Collecte zal dezerzijds ten spoedigste aan het Departement van Kolonien worden overgemaakt.

2. De godsdienstleeraaren mits deze uit te noodigen, om, ter gelegenheid der godsdienstoefeningen, de leden hunner gemeente met de voorschreven bepalingen bekend te stellen en hen op te wekken, om door ruime deelneming 's Konings edele bedoelingen te bevorderen.

En zal deze in het Gouvernements-Advertentie Blad worden geplaatst.

De Gouverneur voornoemd,

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de *Uitgaande Regten* zullen worden geheven der gedurende het *Tweede Kwartaal* 1861 dezer Kolonie uit te voeren navolgende Producten zijn bepaald als, van:

Arrowroot of *Gomma*	op	f	25,—	per	100 poud.
Banannen	„	„	—,40	„	bos.
Confituren	„	„	2,—	„	stoop.
Huiden	„	„	13,—	„	100 pond.
Kakao	„	„	28.—	„	„ „
Katoen (schoone)	„	„	35,—	„	„ „
Katoen (vuile)	„	„	20,—	„	„ „
Koffij (heele)	„	„	34.—	„	„ „
Koffij (gebroken)	„	„	20,—	„	„ „
Koorn (gepeld in vat)	„	„	5,—	„	„ „
Koorn (ongepeld)	„	„	4,50	„	600 spier
Kwassiehout	„	„	2,—	„	100 pond
Melassie	„	„	25,—	„	„ gall. de gallon berekend op 6 Amsterd. pinten.
Oranjeschillen	„	„	10.—	per	100 pond.
Patates	„	„	3,—	„	„ „
Pindaas	„	„	10,—	„	„ „
Rijst	„	„	15,—	„	„ „
Rijst (ongepeld of *in de bast)*	„	„	10,—	„	„ „
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hijgrometer* en daarboven	„	„	90.—	„	100 gall de gall., berekend op 6 Amsterd. pt.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hijgrometer*	„	„	60,—	„	100 gall de gall., berekend op 6 Amsterd. pt.
Suiker	„	„	9,—	„	100 pond.
Toncaboonen	„	„	50,—	„	100 „
Vischlijm	„	„	30,—	„	„ „

Zullende van alle voortbrengselen dezer Kolonie, in deze prijsregeling niet opgenomen, bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde met uitzondering van *Houtwaren*, welke vrij zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 29 *Maart* 1861.

De provisionele Weesmeester heeft als zoodanig de openbare voogdij uitoefenende over den minderjarigen Patrick John Saffin verzocht, dat aan genoemden minderjarige worde vergund, om, met weglating van den familienaam Saffin, dien van Lennon aan te nemen.

Tijd van verzet *zes* weken gerekend van den 27 Maart 1861.

Bij Koninklijk besluit van den 9n. Februarij jl. No. 55, is de Officier van gezondheid der 3e. klasse C. P. J. van Vugt van het Nederlandsch leger, overeen komstig zijn verzoek, in zijnen rang definitief overgeplaatst bij de landmagt in *West-Indie.*

Bij Gouvernements resolutie dd. 29 Maart No. 2, is de 1e. Luitenant der Genie W. Schut, met ultimo dier maand eervol ontheven van de verdere waarneming der functien van Chef van het Bouw departement, terwijl voorloopig en tot dat daaromtrent nader zal zijn beschikt met ingang van 1o. April a. s., die functien zijn opgedragen aan den 1n. Luitenant van het Bataillon Jagers No. 27, J. F. A. Cateau van Rosevelt.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan dat de slavenmagt van de Plantaadje *de Dageraad en Dankbaarheid*, gelegen in de divisie *boven Cottica en Perica*, van den naam van die Plantaadje af op dien van de in de divisie *baven Commewijne* gelegen Plantaadje *Siuabo en Gelré* worde overgeschreven.

Tyd van verzet *veertien* dagen gerekend van den 29 Maart 1861.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan om den slaaf *Albertus*, geboren in 1826, zoon van *Margo*, van den naam van de Plantaadje *Johannesburg*, gelegen in de divisie *beneden Cottica*, af op dien van Mr. E. A. van Emden, voor den vrijdom overteschrijven.

Tijd van verzet *veertien* dagen gerekend van den 29 Maart 1861.

Post-Kantoor.

De Mailpakketten zullen op DONDERDAG den 4n. dezer, des middags ten 12 URE worden gesloten en verzonden met de stoomboot *Vice Admiraal Rijk*.

Transport.

Den 27sten Maart 1861. W. J. Kenswil en J. S. Kenswil voor zich, en voor hare minderjarige kinderen aan J. A. Roos als in huwelijk hebbende Jeannette Pieterse, van het Erf en al de daaropstaande Gebouwen, gelegen aan de *Wagewegstraat*, bekend onder N. W. La. B No. 161 O. W. La. D No. 107.

Paramaribo, den 27 *Maart* 1861.

Over zes weken, den juisten tijd nader te bepalen, zal de provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, met concurrentie van A. E. Dorenbos, publiek doen verkoopen:

Het *Huis* en verdere *Opstallen*, staande op het Vererfpacht Erf en gelegen aan de *Wagewegstraat*, bekend onder N. W. La. B No. 118, O. W. La. D No. 108a, aankomende voor de helft den uitlandigen C. F. Polak en voor de wederhelft A. L. Dorenbos als Erfgename van A. C. E. Dreijer.

Paramaribo, den 27 *Maart* 1861.

Advertentiën.

Kennisgeving.

Op aanstaanden Donderdag den 4 April e. k. zal de stoomboot *Nickerie* NIET naar post Sommelsdijk, vertrekken.

Paramaribo, den 30 *Maart* 1861.

Tegen gereed geld

wordt bij inschrijving aangeboden (mits het hoogste bod goedgekeurd zij)

9 balen KOFFIJ

bij kavelingen van 1, 2 en meer balen, naar keuze;

Volgens monsters, te bezigtigen ten huize van E. C. LOBATO, aan de *Jooden Breedestraat*, alwaar de inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot en geopend op Vrijdag den 5 April e. k. des morgens 10 ure.

Paramaribo, den 2 *April* 1861.

[ ]

Op Dingsdag den 9 April e. k. des morgens om negen uur, zal door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS worden verkocht:

Het Etablissement **LANDLUST**, gelegen aan de *Matappica kreek*.

[1077]

Op Dingsdag den 9 April e. k. zal de Vendumeester A. SALOMONS des namiddags om 4 uur ten huize van Mr. E. A. VAN EMDEN verkoopen:

Wel onderhoudene *Meubelen*, *Glaswerk* en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.

( )

( ) De Kapitein der Artillerie S. PIJPERS zal, uithoofde van zijn aanstaand vertrek naar *Nederland*, op Woensdag en Donderdag den 10n. en 11n. April e. k., des namiddags ten 4 ure, in het fort *Zeelandia*, door den Vendumeester A. SALOMONS, in het openbaar doen verkoopen:

Diverse Meubilaire Goederen, Wapens, en eene schoone verzameling *boekwerken*.

De WINKEL van J. D. JUDA & Co. is thans gevestigd in het Huis op den hoek van den Waterkant en Oranjestraat.

Paramaribo, den 30 *Maart* 1861.

[ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.